

Finnish
God's Word Calls For A Total Separation From Unbelief
64-0121

William Marrion Branham

“... päivinä, jolloin seitsemännen enkelin ääni kuuluu ...” Ilm. 10:7

**Jumalan Sana kutsuu täydelliseen
erottautumiseen epäuskosta**

Phoenix, AZ, USA

21.1.1964

Esittely

William Branhamin merkittävä palvelustehtävä oli Pyhän Hengen vastaus Raamatun kohtien Mal. 4:5-6, Luuk. 17:30 ja Ilm. 10:7 profetioihin. Tämä maailmanlaajuinen palvelustehtävä on ollut monien muiden Raamatun profetioiden huipennus ja Jumalan Pyhän Hengen työn jatke tänä lopunaikana. Tästä palvelustehtävästä on puhuttu Kirjoituksissa valmistamaan ihmiset Jeesuksen Kristuksen toista tulemusta varten.

Rukoilemme, että painettu Sana tulisi kirjoitetuksi sydämeesi, kun luet tätä saarnaa rukoillen.

Yli 1100 William Branhamin saarnaa on ladattavissa tai tulostettavissa ilmaiseksi ääninauhoina ja kirjasina useilla eri kielillä osoitteesta www.messagehub.info.

Tätä kirjaa voidaan kopioida ja jakaa eteenpäin mikäli se kopioidaan sellaisenaan, ilman muokkaamista ja jaetaan ilmaiseksi.

Jumalan Sana kutsuu täydelliseen erottautumiseen epäuskosta

¹ ...näistä muutamista raamatunpaikoista, joita minulla on kirjoitettuna tänne, minä haluaisin ottaa tekstikseni, jos sitä siksi voi kutsua tai ei; mutta haluan ottaa aiheekseni tämän ajatuksen: *Jumalan Sana kutsuu täydelliseen erottautumiseen epäuskosta.*

² Nyt haluan lukea Raamatusta, 1. Moos. 13, ja haluan aloittaa lukemisen 5. jakeesta. Minä rakastan lukea Sanaa, koska se, mitä minä sanon, voi pettää, koska se on miehen sana, mutta jos minä vain luen tätä Sanaa, niin se, mitä Hän sanoo, ei voi pettää. Niinpä minä tiedän, että siitä tulee olemaan hyötyä, vaikka ei tehtäisi mitään muuta kuin vain luettaisiin Sanaa. Aloittakaamme 13. luvun 5. jakeesta:

Ja myöskin Lootilla, joka vaelsi Aabramin kanssa, oli pikkukarjaa, raavaskarjaa ja teltoja.

Eikä maa riittänyt heidän asuakseen yhdessä, sillä heillä oli paljon omaisuutta, niin, etteivät voineet yhdessä asua.

Niin syntyi riitaa Aabramin karjapaimenten ja Lootin karjapaimenten välillä. Ja siihen aikaan asuivat siinä maassa kanaanilaiset ja perissiläiset.

Silloin Abram sanoi Lootille: "Älköön olko riitaa meidän välillämme, minun ja sinun, älköönkä minun ja sinun paimentesi välillä, sillä olemmehan veljeksiä.

Eikö koko maa ole avoinna edessäsi? Eroa minusta. Jos sinä menet vasemmalle, niin minä menen oikealle, tahi, jos sinä menet oikealle, niin minä menen vasemmalle."

Ja Loot nosti silmänsä ja näki koko Jordanin lakeuden olevan runsasvetistä seutua; ennen kuin Herra hävitti Sodoman ja Gomorron, oli se Sooariin saakka niin kuin Herran puutarha, niin kuin Egyptin maa.

Niin Loot valitsi itselleen koko Jordanin lakeuden ja siirtyi itään päin, ja he erkanivat toisistaan.

Abram asettui Kanaanin maahan, ja Loot asettui lakeuden kaupunkeihin, ja pystytti telttansa Sodomaan päin.

Mutta Sodomien miehet olivat kovin pahoja ja syntisiä Herran edessä.

Ja Herra sanoi Abramille, sen jälkeen, kun Loot oli hänestä eronnut: "Nosta silmäsi ja katso siitä poikasta, missä olet, pohjoiseen, etelään, itään ja länteen.

Sillä kaiken maan, jonka näet, minä annan sinulle ja sinun siemenellesi ikuisiksi ajoiksi.

³ Ajatuksena on se, että Jumalan Sana kutsuu täydelliseen erottautumiseen. Me voimme tietää sen vain lukemalla Sanaa, ja nähdessämme Sanan julkituovan itsensä.

⁴ Nyt, alussa, 1. Moos. 1:3, me näemme, että pimeys oli maan yllä, ja Jumalan Henki liikkui veden päällä ja sanoi: "Olkoon valo", ja siellä oli valo. Ja Jumala näki, että valo oli hyvä, ja Jumala erotti valon pimeydestä. Niinpä Jumalan Sana alusta alkaen alkoi erottamaan valoa pimeydestä. Ja niin se on jatkunut tähän päivään asti.

⁵ Kuten sanoin eilen illalla Jeesuksesta. Hänen ollessaan vain kaksitoistavuotias, ja Hänen äitinsä, jonka ihmiset väittävät olevan Jumalan äidin, tehdessä tuon virheen, kun hän sanoi: "Sinun isäsi ja minä olemme etsineet Sinua kyynelin."

⁶ Ja nopeasti Hän, ollen Sana, sanoi: "Etkö sinä tiedä, että Minun täytyy hoidella Isäni asioita?" Näettekö? Hän oli sanomassa Häntä Joosefin pojaksi, mutta sitä Hän ei ollut.

⁷ Jos Hän olisi ollut Joosefin poika, Hän olisi ollut hänen kanssansa, mutta Hän oli Isän kanssa ja Hänen asioitaan hoitamassa. Niinpä Sana on aina korjaavaa ja aina oikeassa, ja Sana tulee aina oikaisemaan.

⁸ Jumalan tarkoituksena oli käyttää maata, ja se oli täydellisessä pimeydessä. Jumalan Henki puhui ja sanoi: "Olkoon valo", ja Hän erotti valon pimeydestä. Ja siitä alkaen se on tehnyt sitä, erottanut valoa pimeydestä.

⁹ Jumalan Sana myös alussa erotti veden kuivasta maasta. Jumala puhui, ja vesi erotettiin maasta. Hänellä oli syy siihen. Jumala ei koskaan puhu sanaa, ellei Hänellä ole tarkoitusta puhua tuota sanaa. Hän

rukouksessa olemme laskeneet kätemme heidän päälleen, uskoen, että Sinä tulet parantamaan heidän ruumiinsa.

²⁶² Sinä sanoit ollessasi täällä maan päällä: “Jos te pyydätte Isältä mitä tahansa Minun Nimessäni, niin Minä tulen tekemään sen.” Jeesus, Jumalan Poika, se oli Sinun lupauksesi, Herra.

²⁶³ Ja tuo Yksi, joka antoi tuon lupauksen, on samaistanut itsensä täällä tänä iltana, täyttääkseen lupauksensa; niin, että kädet on laskettu sairaiden päälle Sinun käskystäsi. Olkoon se nyt tehty. On kirjoitettu, olkoon se tehty. Voikoon Jeesuksen Kristuksen voima tulla ja erottaa jokainen henkilö täällä kaikesta epäuskosta, ja ottakoon Jeesuksen Kristuksen Läsnaolo, Sanan, Hänen, joka tuntee meidän sydämemme ajatukset, ottakoon se ensimmäisen tilan tänä iltana jokaisessa sydämessä.

²⁶⁴ Me nuhtelemme Saatanaa ja kaikkia hänen pimeyden voimiansa, kaikkia hänen epäuskon voimiansa. Jumalan Henki on nostanut ylös varustuksen sinua vastaan. Saatana. Sinä olet voitettu olento. Jeesus Kristus voitti sinut Golgatalla.

²⁶⁵ Hän nousi kolmantena päivänä, voittaen kuoleman, helvetin ja haudan. Hän on noussut korkeuteen ja antanut lahjoja ihmisille, hänen Persoonansa on täällä tänä iltana. Hän sanoi: “Vähän aikaa ja maailma ei enää tule näkemään Minua, sillä Minä tulen olemaan teidän kanssanne, ja teissä, maailman loppuun asti.” Me näemme Hänen Läsnaolonsa täällä tänä iltana täyttävän Hänen Sanansa, uskon kautta me uskomme, että jokainen henkilö täällä on parantunut Jumalan kunniaksi, Jeesuksen Kristuksen Nimessä.

²⁶⁶ Ja ihmiset sanoivat: “Aamen.” Jumala siunatkoon teitä. Takaisin veljelle.

ei tee niin kuin te ja minä, sillä me, erikoisesti minä itse puhun monia tyhmiä asioita. Ja jokaisella Jumalan Sanalla, jonka Hän puhuu, on tarkoitus, se on jotakin, mitä Hän yrittää saada aikaan ja tulee aikaan saamaan Sanallansa. Ja se tulee tekemään tarkalleen sen, mitä Hän sanoi Sen tulevan tekemään.

¹⁰ Kun nyt Jumala sanoi: “Olkoon valo”, ja siellä ei olisi ollut valoa, niin silloin se ei olisi ollut Jumala, joka sanoi sen. Näettekö?

¹¹ Kun Jumala sanoo mitä tahansa, Hänen täytyy vahvistaa se mitä Hän on sanonut. Ja kun Jumalan Sana on vahvistettu, kun tuo Sana on vahvistettu, Se on Valo. Sana itsessään ei ole Valo ennen kuin se on vahvistettu Valoksi.

¹² Jos Jumala sanoi: “Olkoon valo”, ja siellä ei olisi ollut valoa, silloin se ei olisi ollut Jumalan Sana. Mutta kun valo nousi maan ylle, se osoitti, että Sana oli vahvistettu: ja se oli valo.

¹³ Nyt tänään, jos Jumala on antanut lupauksen, ja sitten, kun tuo lupaus on vahvistettu, silloin se on Valo. Se on hetken Valo, kun Sana on vahvistettu, hetken Sana on vahvistettu.

¹⁴ Sitten, Jumalalla tuli olla maa, jossa Hän tulisi kasvattamaan kasveja, ja jonka päällä Hänellä olisi ihmisiä. Ja sitten Hän puhui ja erotti vedet vesistä.

Sitten Hän myös I. Mooseksen kirjassa erotti elämän kuolemasta.

¹⁵ Jos me uskomme Jumalan Sanan, silloin se on Elämän Sana meille; mutta, jos me asetamme Jumalan Sanan kyseenalaiseksi, silloin se on meille kuolema. Sillä Jumala on puhunut, ja kuka voi kieltää sen? Ja, jos me asetamme Jumalan Sanan kyseenalaiseksi, silloin se tulee kuolemaksi.

¹⁶ Kuten Eeva, nyt, Eeva asetti kyseenalaiseksi pienen osan Jumalan Sanasta, ja mitä se teki? Aiheutti kaikki vaikeudet, joita meillä on. Jos hän olisi pysynyt Sanan takana, suojautuneena Sanan takana, joka on Jumalan koko sota-asu, eikä epäillyt Sitä, silloin se ei olisi koskaan tapahtunut niin kuin se tapahtui; silloin eivät asiat olisi tällä tavalla. Mutta te näette, että siellä tuli kuolema.

¹⁷ Sitten Jumalalla myös oli sovitus. Ollen armollinen meitä kohtaan, Hän hyväksyi sijaiskuoleman heidän edestänsä.

¹⁸ Eedenin puutarhassa Hän myös erotti Elämän kuolemasta. Ja Hän teki sen Hänen Sanallansa.

¹⁹ Ja tänään Hän tekee saman asian, meidän ollessamme täydellisessä pimeydessä, niin kuin puhuin sunnuntaina, pimeys maan yllä, ja täydellinen pimeys ihmisten yllä. Ja kaiken tämän keskellä Hän yhä puhuu Elämän Sanansa noille, jotka haluavat uskoa Sen. Ja nyt me näemme, että jos...

²⁰ Jeesus on jatkuvasti kertonut meille, että on erottautuminen. Ja me näemme, että viimeinen asia, joka on ennustettu ihmissuvulle, ennen tuota suurta ja lopullista päivää, kun me nousemme ylös Jumalan läsnäoloon, että siellä tulee olemaan lopullinen erottelemisen. Hän tulee erottamaan lampaat vuohista.

²¹ Jumala on jatkuvasti erottanut ja erottanut. Ja se on mitä Hän on tekemässä tänä iltana. Se on mitä Hän aina tekee. Te voitte nähdä sen jokaisessa kokouksessa. Hän erottaa uskon epäuskosta. Hän puhuu ja ilmoittaa itsensä noille, jotka tulevat uskomaan Häneen ja joilla on usko Häneen.

²² Me näemme 4. Mooseksen kirjan 6. luvussa, että nasiirilupaus tarkoitti itsensä erottamista kaikesta maailmasta Jumalan Sanalle. Se on nasiirikutsu, olla erotettu.

²³ Me näemme, että Simson oli nasiiri Herralle, ja, että hänellä oli merkki erottautumisestansa. Ja tämä merkki oli, että hänellä täytyi olla pitkä tukka seitsemällä palmikolla. Se oli erottautumisen merkki, merkki siitä, että hänet oli kutsuttu tarkoitusta varten.

²⁴ Ja minä en halua mennä siihen, koska sanoin puhuvani vain muutamia minuutteja.

²⁵ Mutta minun mielestäni, kun me tänään näemme sisartemme käyttävän pitkiä hiuksia, niin kuin Raamattu sanoo, että heidän tulisi tehdä, se on minulle nasiirimerkki siitä, että he tahtovat seurata Herraa. Minä tiedän, että se kuulostaa suorasukaiselta, mutta minä haluan sen tulevan ymmärretyksi, koska se on niin. Se näyttää siltä kuin joku yrittäisi pitää jotakin, mitä Jumala on käskennyt heidän tehdä. Ei väliä mikä hinta on, tai mitä ulkopuolinen maailma sanoo siitä, tai mitä pilkkaajat, naurajat tai arvostelijat sanovat, se ei häiritse henkilöä, joka on täydellisesti erottautunut maailman asioista Jumalan asioille. He

²⁵² Samoin, tämän veljen päälle, Isä, lasken käteni. Jeesuksen nimessä, olkoon hän parannettu.

²⁵³ Isä, Jumala, Jeesuksen Kristuksen nimessä, lasken käteni tämän sisaren päälle. Olkoon hän parannettu, Jeesuksen Kristuksen nimessä.

²⁵⁴ Isämme, lasken käteni tämän veljen päälle, ja pyydän hänen parantumistaan, Jeesuksen nimessä. Aamen.

²⁵⁵ Jeesuksen Kristuksen nimessä, lasken käteni veljeni päälle, ja pyydän hänen parantumistaan, Jumalan kunniaksi. Aamen.

²⁵⁶ Rakas taivaallinen Isämme, lasken käteni veljeni päälle, ja pyydän hänen parantumistaan. Yhdistäen rukoukseni, Herra, hänen rukouksiinsa, ja seurakunnan rukouksiin, jonka olet koonnut tänä iltana. Käteni hänen päällään, samaistaen uskoni Jumalan Poikaan, pyydän hänen parantumistaan. Aamen.

²⁵⁷ Nyt meillä on täällä joitain pyörätuolitapauksia rukoiltavana. [Tyhjä kohta nauhassa.]

²⁵⁸ Jeesus sanoi erään kerran: "Tiedättekö mitä olen tehnyt teille." Minä olen tehnyt vain sen, mitä Jumala käski tehdä.

²⁵⁹ Rukoilkaamme nyt yhdessä, jokainen teistä. Kiinnittäessänne mielenne Jumalaan; pitäkää rukouksenne mielessänne. Muistakaa, uskokaa nyt, uskokaa meidän kanssamme. Jokainen täällä, joka on sairas, ja ehkä teillä ei ollut rukouskorttia.

²⁶⁰ Me tulemme jakamaan jälleen rukouskortteja huomenillalla kello 6:30 tai 7:00. Ja meillä on jälleen rukousjono huomenillalla. Olen pahoillani, että pidin teitä vähän myöhään rukousjonon vuoksi. Siunatkoon Jumala teitä.

Kumartakaamme nyt jälleen päämme.

²⁶¹ Rukoillessamme, Isä, me annamme anteeksi jokaiselle hänen syntinsä meitä vastaan. Jos meissä löytyy mitään mikä ei ole Sinun kaltaistasi, niin anna meille anteeksi, Herra. Sillä meille on kerrottu, että me olemme "Jumalan kirjoitettuja kirjeitä, joita kaikki lukevat". Toteltuamme Sinun käskyäsi, nähtyämme Sinun Läsnäolosi tunnistavan Sinut itsesi meidän kanssasi... Ihmiset ovat kävelleet tänne ylös korokkeelle todistukseksi uskostansa. Me olemme laskeneet kätemme heidän päälleen, Isä. Ei vain yksi meistä, vaan me kaikki yhdessä

²⁴⁰ Tulkaa, herra. Rukoilen tämän puolesta, veljeni. Jeesuksen Kristuksen nimessä, ole parannettu.

²⁴¹ Rukoilen tämän puolesta, veljeni. Jeesuksen Kristuksen nimessä, ole parannettu.

²⁴² Rukoilen sisareni puolesta, Jeesuksen Kristuksen nimessä, hänen parantumiseksensa. Aamen.

²⁴³ Rukoilen sisareni puolesta, Jeesuksen Kristuksen nimessä, hänen parantumiseksensa.

Rukoilen sisareni puolesta, Jeesuksen Kristuksen nimessä, hänen parantumiseksensa.

Rukoilen sisareni puolesta, Jeesuksen Kristuksen nimessä, hänen parantumiseksensa.

²⁴⁴ Rukoilen veljeni puolesta, Jeesuksen Kristuksen nimessä, hänen parantumiseksensa.

²⁴⁵ Rukoilen sisareni puolesta, Jeesuksen Kristuksen nimessä, hänen parantumiseksensa.

²⁴⁶ Rukoilen veljeni puolesta, Jeesuksen Kristuksen nimessä, hänen parantumiseksensa.

Rukoilen veljeni puolesta, Jeesuksen Kristuksen nimessä, että Sinä parannat hänet.

²⁴⁷ Lasken käteni veljemme päälle, Jeesuksen nimessä, hänen parantumiseksensa.

²⁴⁸ Lasken käteni tämän veljen päälle, Jeesuksen nimessä, hänen parantumiseksensa.

²⁴⁹ Käteni laskettuna tämän veljen päälle, pyydän hänen parantumistaan, Jeesuksen nimessä, kun hän on Jumalallisessa Läsnäolossa tässä Sinun voitelusi alla.

²⁵⁰ Paranna tämä, sisareni, Isä, rukoilen, Jeesuksen nimessä. [Sisar sanoo: "Kiitos sinulle, Jeesus."]

²⁵¹ [Tyhjä kohta nauhalla.] ...Jeesuksen nimessä, olkoon hän parannettu.

tulevat tottelemaan Sanaa ja erottavat itsensä maailman asioista, koska Sana erottaa heidät.

²⁶ Minä tiedän, että heitä arvostellaan, mutta jos meitä ei arvostella, niin silloin on jossakin jotakin väärin. Maailma aina tuntee omansa, Mutta kuten olen sanonut, niin muistakaa, että arvostelu Jumalan Sanan vuoksi on ainoastaan Hänen armonsa kasvukipuja. Se osoittaa, että te olette erottaneet itsenne olemaan kristitty, ja toimimaan ja elämään kristityn tavalla, ja tottelemaan jokaista Jumalan käskyä. Ja se on nasiirilupaus erottamaan, se on kutsu Jumalalta, joka erottaa teidät maailman asioista.

²⁷ Minä uskon tänä iltana, että jokainen mies ja nainen ja jokainen poika ja tyttö, joka on syntynyt Jumalan Hengestä, on nasiiri Herralle; koska he ovat erottaneet itsensä maailman huolista ja kaikesta mitä maailmalla on sanottavana.

²⁸ Te elätte tässä kaupungissa täällä, missä on suuria kouluja. Ja te näette kuinka meidän kansakuntamme vaatii korkeampaa koulutustasoa; mikä kyllä sopii, eikä sitä vastaan ole mitään sanottavaa, mutta koulutus ei voi antaa teille pelastusta. Tiedemies voi hajottaa vehnänjyvän ja kertoa teille kuinka monia eri kemikaaleja siinä on, mutta se ei voi löytää sitä elämää, joka on siinä. Ja koulujärjestelmä voi opettaa teille matematiikkaa ja historiaa ja kaikkea muuta; mutta se ei voi antaa Elämää teille. Teidän koulutuksenne ei tule tekemään sitä.

²⁹ Jumalalla on yksi tapa antaa Elämä teille: se on, kun te olette valmis erottamaan itsenne kaikista maailman asioista ja kaikista maailman huolista, ja riippumaan kiinni ainoastaan Jumalan luvatussa Sanassa.

³⁰ Paavali oli nasiiri Herralle. Hänet oli erotettu ortodoksisesta seurakunnastansa Elävän Jumalan Sanalle.

³¹ Aaron oli nasiiri Herralle. Hänet oli erotettu veljiensä joukosta, kantamaan synnyinkiviä, ja olemaan ylipappi.

³² Se on täydellinen erottautuminen. Meidän ei enää tule mennä takaisin maailmaan, eikä olla missään tekemisissä maailman kanssa, vaan riippua kiinni ainoastaan Jumalassa. Jeesus tulee noutamaan Morsianta. Naista, Seurakuntaa, joka on erotettu maailman asioista ja huolista. Morsian on erotettu tämän nykyaikaisen ajanjakson muodeista, jossa me elämme. Hänet on erotettu huolista ja seurakuntien perinteistä.

Hänet on erotettu ainoastaan Jumalalle, ja Jumala on Sana. Ja niin kuin mies ja vaimo ovat yksi, niin tulee Morsiamesta ja Sanasta yksi, sillä Sana elää Morsiamen kautta. Se on hänen suosituksensa. Se on hänen tuntomerkinsä.

³³ Joo minä voisin vetää esiin Ph.D:n tai LL.D:n, ja näyttää suositukseni jostakin määrätystä organisaatiosta, tai jostakin koulusta, niin tuo koulu tuntisi tuon suosituksen.

³⁴ Mutta ainoa suositus, joka uskovaishenkilöllä on, on Jumalan Sana, joka elää hänessä, ilmaisten Jeesuksen Kristuksen elävän tuossa henkilössä. Se on erotettu nasiiri Herralle, erotettu Sanan tähden. Raamattu sanoo, että "Jumalan Sana on terävämpi kuin kaksiteräinen miekka, joka leikkaa erilleen ytimen luusta, ja erottaa ajatukset, jotka ovat sydämessä." Tästä syystä Jeesus saattoi katsoa ihmisiä ja erottaa mitä he ajattelivat; Hän oli Sana.

³⁵ Ensimmäinen Adam, jonka Jumala loi, tuo ensimmäinen Adam erotti itsensä Sanasta omalle vaimollensa. Hän olisi voinut pysyä Sanan kanssa, jos olisi tahtonut, mutta hän erotti itsensä Sanasta, ollakseen vaimonsa kanssa.

³⁶ Se on tarkalleen mitä tavallinen, lihallinen seurakunnan jäsen tekee tänään: he erottavat itsensä todellisesta Elävästä Sanasta, pitääkseen kiinni seurakunnastansa. Eeva asetti Jumalan Sanan kyseenalaiseksi, että rankaisisiko Jumala vai ei. Saatana esitti tuon kysymyksen, ja Eeva uskoi sen.

³⁷ Seurakunta tänään asettaa kysymyksenalaiseksi Sanan: "Onko Hän sama? Elääkö Hän yhä Seurakunnassansa, tehden merkkejä ja ihmeitä, joita Hän teki ollessaan täällä maan päällä, jonka Hän niin varmasti lupasi meille Johanneksen 14:12?"

³⁸ "Hän, joka uskoo Minuun, on myös tekevä niitä tekoja, joita Minä teen; jopa suurempia kuin tämä, hän on tekevä, sillä Minä menen Isäni tykö. Nämä merkit seuraavat niitä, jotka uskovat." Ne seuraavat heitä.

³⁹ Se mitä ihmiset panevat kyseenalaiseksi tänään on: "Tarkoittaako Hän todella sitä?" Ja, kun te hyväksytte sen, mitä seurakunta sanoo: "Tarkoittaako Hän todella sitä?", silloin te panette itsenne samaan tilanteeseen kuin Aadamin, ja liitätte itsenne yhteen tämän maailman seurakuntanaisen kanssa, ja erotatte itsenne niistä siunauksista, jotka

Juutalaiset sanoivat: "Tule ja laske kädet tyttäreni ylle, ja hän tulee elämään."

²³⁵ Tuo roomalainen sanoi: "Minä en ole sen arvoinen, että tulisit minun katonni alle. Sano vain sana..." Se on mitä minä yritän saada teidät uskomaan. Näettekö te?

²³⁶ Mutta, jos te haluatte, että puolestanne rukoillaan ja kädet lasketaan teidän päällenne, nyt haluan, että te kaikki yhdytte minuun rukouksessa, rukoillessamme näiden ihmisten puolesta.

Kumartakaamme päämme.

²³⁷ Herra Jeesus, minä rukouilen näiden ihmisten puolesta nyt. He ovat tietoiset, että Sinä seisot täällä. He tietävät, että Sinä olet ihmisten keskellä. Ja, kun nämä ihmiset kulkevat tämän korokkeen yli tänä iltana, voikoot he tulla niin, etteivät he tule vain minun ohitseni, Sinun palvelijasi, tai näiden toisten Sinun palvelijoidesi, jotka istuvat tässä. Voikoot he käsittää, että he tulevat Elävän Jumalan temppeliin. He tulevat Jumalan lupauksen alaisina, kun Jumala sanoi: "Nämä merkit seuraavat niitä, jotka uskovat: kun he laskevat kätensä sairaiden päälle, ne tulevat paranemaan." Hän lupasi sen. Hän lupasi, että jokainen, joka uskoisi, tulisi pelastumaan, ja jokainen, joka uskoo, pelastuu. Jokainen, joka uskoo parantumiseen, tulee parantumaan. Isä, auta meidän epäuskoamme nyt.

²³⁸ Sinä olet tehnyt itsesi tunnetuksi täällä tänä iltana, kirjoitusten mukaisesti, näyttääksesi meille, että Sinä olet täällä. Tapahtukoon nyt, että jokainen henkilö, joka kulkee tämän korokkeen ylitse tai on kuulijakunnassa, paranee, niin, ettei keskuudessamme ole yhtään heikkoa henkilöä, kun tämä kokous on ohitse. Voikoon suuri Pyhä Henki tulla Hänen kansansa keskuuteen, ja voidella meistä jokaisen, Herra, kaikki nämä sananpalvelijat, kaikki nämä Sinun palvelijasi, joita istuu täällä sadoittain. Isä, minä rukouilen, että jokainen rukouksemme tulisi Sinulle, ollessamme Sinun olemuksesi Jumalallisessa läsnäolossa. Ja voikoot nämä ihmiset ymmärtää, heidän kulkiessaan tämän korokkeen kautta, että tänä iltana on heidän parantumisensa ilta, jos he voivat uskoa.

²³⁹ Nyt minä haluan, että jokainen jatkaa rukoilemista näiden ihmisten kulkiessa ohitse, ja minä tulen laskemaan kädet jokaisen heidän yllensä heidän parantumiseksensa.

²²⁸ Hän tulisi sanomaan: “Minä olen jo tehnyt sen.” “Hänet haavoitettiin meidän rikkomustemme vuoksi; ja Hänen haavojensa kautta meidät parannettiin.” Onko se oikein? Näettekö, Hän on jo tehnyt sen; se on jo tapahtunut.

²²⁹ Te sanotte: “Herra, pelasta minut.” Hän on jo tehnyt sen. Ei väliä kuinka paljon te itkette ja rukoilette ja hakkaatte penkkiä, se ei tule pelastamaan teitä, ellette te usko ja vastaanota, mitä Hän on tehnyt teitä varten. Onko se oikein?

²³⁰ Se on sama asia. Minä en paranna ihmisiä; minä en voi parantaa ihmisiä. Mutta mitä Hän tekisi? Jos Hän on sama eilen, tänään ja iankaikkisesti, Hän tekisi sen mitä Hän on nyt tehnyt. Sillä se on mitä Hän lupasi tälle päivälle. Kuinka moni tietää Hänen luvanneen sen? Hän lupasi sen. Kyllä vain, Hän lupasi sen kaikissa Kirjoituksissa. Te kaikki, jotka kuuntelette nauhoja Seitsemästä Seurakuntajaksosta ja muista asioista, te näette Kirjoitusten todistavan nuo asiat, että se on oikein.

²³¹ Nyt te, jotka seisotte rukousjonossa, tullaksenne erottamiseen, Jeesus näki näyn, ja Hän sanoi: “Minä tunsin, että voimaa lähti minusta.” Onko se oikein? Näyissä, te olette toisessa maailmassa. Nyt Hän on täällä. Se oli Hän, jota te kosketitte. No niin, se vain osoittaa, että Hän on täällä kanssamme.

²³² Kuinka moni nyt tulee uskomaan, jos me vain kävelemme tämän jonon kautta, ja minä rukoilin ja lasken kädet teidän yllenne, ja te palaatte takaisin paikoillenne? Uskotteko te, että jos minä rukoilin teidän puolestanne täällä ja sitten lasken kädet teidän yllenne, että jokainen teistä tulee parantumaan?

²³³ Uskotteko te, että se oli Pyhä Henki täällä. Se voisi jatkaa sen tekemistä... Jos te haluatte, että jätämme rukousjonon pois ja jatkamme sen kansaa, niin me tulemme tekemään sen. Näettekö? Pyhä Henki on täällä. Riippuu siitä mitä te haluatte. Jos minä voisin saada teidät uskomaan enemmän...

²³⁴ Mutta monille ihmisille on opetettu: “Laskekaa kädet heidän päälleen.” Raamattu sanoo: “Hän lähetti Sanansa ja paransi heidät.” No niin, se on mitä Hän juuri nyt teki. Hän on vahvistanut Sanansa, lähetti Sen teille, vahvisti Sen, ja se paransi heidät. Pakanat sanoivat...

Jumala on luvannut jokaiselle uskovaiselle, joka erottaa itsensä maailmasta Sanalle. No niin, se on Totuus.

⁴⁰ Meillä on etuoikeus elää päivässä, jolloin me näemme Jumalan Sanan, joka on määrätty kullekin ajanjaksolle määrättyjen asioiden tapahtumista varten. Ja, kun tämä oli määrätty, niin joskus ihmiset ihmettelevät, että kuinka se tulee tapahtumaan. Professoreilla on omat ajatuksensa. Mutta noissa ajanjaksoissa Jumala aina lähetti oman profeettansa. Ja Herran Sana tulee profeetoille ja vahvistaa Sanan tuolle sukupolvelle. Ja profeetat olivat aina nasiireja, erotetut kaikesta muusta tottelemaan Jumalan Sanaa.

⁴¹ Ettekö muista mitä Pietari ja Johannes sanoivat: “Kumpi on oikein totella miestä vai Jumalaa?” kun he kuulustelivat heitä helluntaikokemuksen vuoksi?

⁴² No niin, ensimmäinen mies, Adam, erotti itsensä Sanasta mennäkseen vaimonsa kanssa, joka oli pannut kyseenalaiseksi sen, että pitääkö Jumala Sanansa vai ei.

⁴³ Mikä täydellinen esikuva penseästä, lihallismielisestä tämän päivän uskovaisesta, joka yhä haluaa riippua kiinni siinä, mitä heidän perinnäissääntönsä sanovat, sen sijaan, että ottaisivat sen mitä Sana sanoo, se on hyvin todellinen esikuva. Hän oli erottautunut vaimollensa. Lihallinen uskovainen on erottautunut Sanasta seurakunnallensa.

⁴⁴ Mutta, kun toinen Adam oli luotu naisen kohdussa ja tuli maailmaan, Hän oli nasiiri Jumalan Sanalle. Hän oli erotettu maailmasta Sanalle. Hebrealaiskirjeen 7. luvun 26. jae kertoo meille, että nuo papit jatkuvasti kuolivat, mutta tämä Jeesus oli pyhä ja erotettu syntisistä.

⁴⁵ Synti on epäusko. Missään Hänessä ei löytynyt epäuskoa. Kun Hän oli täällä maan päällä, Hän sanoi: “Jos Minä en ole tehnyt juuri sitä, mitä oli profetoitu tälle ajanjaksolle, jos en ole täyttänyt niitä vaatimuksia, joita Messiaan oletettiin tekevän, niin silloin alkää uskoko Minua.” Hän sanoi: “Tutkikaa Kirjoituksia, sillä niissä te luulette, että teillä on Iankaikkinen Elämä, ja ne ovat ne, jotka todistavat Minusta”, kertovat teille kuka Hän on.

⁴⁶ Koska aina Eedenistä asti oli profetoitu, että tulisi tulemaan Pelastaja. Profeetta oli sanonut, että Hän tulisi syntymään neitsyestä, ja kuinka Häntä nimitettäisiin Immanueliksi.

⁴⁷ Ja, että Hän myös olisi Neuvonantaja, Rauhanruhtinas, Väkevä Jumala. Ja se on mistä he syyttivät Häntä; että Hän teki itsensä Jumalaksi. Hän oli Jumala, ja Hän oli Rauhanruhtinas, Väkevä Jumala ja Iankaikkinen Isä.

⁴⁸ Ei ole muuta Isää kuin Hän, hengellisesti puhuen. Hän on ainoa Isä, meidän kaikkien Isä, uskovaisten. Hän on kaikkien Isä, jotka uskovat Hänen Sanansa. Sillä Hän oli täydellisesti erottautunut seurakunnasta, sen perinnäissäännöistä, äidistänsä ja maailmasta, ja teki vain sitä, mikä miellytti Isää.

⁴⁹ Hän oli erilainen henkilö kuin Adam. Ei väliä kuinka kyseenalaiseksi kuka tahansa pani Sanan Hänelle, se oli aina Sana ensin. Ja Hän todisti Sanan oikeaksi.

⁵⁰ Kun Saatana yritti valkaista sitä Hänelle ja sanoi: “On kirjoitettu...”

⁵¹ Hän sanoi: “Kyllä, ja on myös kirjoitettu...” Hän vastusti Saatanaa Sanalla, koska se on mitä Hän oli, Sana.

⁵² Raamatussa Johanneksen ensimmäisessä luvussa sanotaan: “Alussa oli Sana, Sana oli Jumalan Kanssa, ja Sana oli Jumala. Ja Sana tehtiin lihaksi, ja asui keskuudessamme.” Hän on sama eilen, tänään ja iankaikkisesti.

⁵³ Se on aina yhteydessä Jumalan puhutun Sanan kanssa, päivää varten annetun Jumalan lupauksen kanssa. Ja, kun se tulee, on se niin epätavallista, että ihmiset tuskin käsittävät sitä, koska olemme niin kiinnittyneitä muotoihin ja omiin ajatuksiimme. että meidän on vaikeata tarttua siihen, mikä on Totuus.

⁵⁴ Minä uskon, että paljon siitä voidaan sovelluttaa Joosefiin, Marian raskauden päivinä. Hän oli tulossa äidiksi; ja Joosef rakasti häntä ja tahtoi uskoa. Hän oli vanhurskas ja hyvä mies. Ja hän halusi uskoa sen, mitä Maria kertoi hänelle, mutta yhä siellä oli kysymys että: “No niin, hän on hyvä nainen.” Ei epäilystäkään, etteikö Maria olisi kertonut hänelle Gabrielin vierailusta. Ja hän oli oikeudenmukainen mies Daavidin sukulinjasta.

⁵⁵ Ja näytti siltä kuin hän olisi tahtonut käyttää häntä hyväkseen, käyttää häntä kilpenään ottamaan pois häpeänsä, koska hänet oli kihlattu hänelle, ja tulla löydetyksi tässä tilassa merkitsi samaa kuin aviorikos (5.

²²¹ Erottakaa itsenne epäuskosta, ja uskokaa tänä iltana. Haluatteko tehdä sen.

²²² Aloittakaamme nyt noista joilla on rukouskortit... Uskon, että rukoilin eilen illalla kahteenkymmeneen viiteen asti. Onko se oikein? Uskon sen olleen niin. Luulen niiden tullen käytetyiksi, numero yksi, kaksikymmentäviisi. Nyt kaksikymmentäkuusi, kaksikymmentäseitsemän, kaksikymmentäkahdeksan, kolmekymmentä, tehkää jono tähän. Joilla on rukouskortti yksi, tehkää jono tälle puolelle. Tekisittekö sen nyt.

²²³ No niin, meillä on ollut erottaminen ilman rukouskortteja, niin, etteivät ihmiset voi sanoa minun lukevan heidän rukouskorttejansa. Noilla ihmisillä ei ollut rukouskortteja, he ovat vain ihmisiä, jotka istuvat siellä. Ja se jatkuu sillä tavalla. Kuinka moni on nähnyt sen jatkuvan puoli tuntia kerrallaan ja pidempäänkin, ja nähnyt asioiden tapahtuvan? Mutta näettehän, meidän täytyy säästää vähän voimianne. Meillä on noin neljäkymmentä kokousta edessämme kautta Etelän.

²²⁴ Ja nyt, siirtykää tälle puolelle, te joilla on rukouskortit. Kaikki, joilla on rukouskortti “A”, tulkaa tälle puolelle tänne.

²²⁵ Nyt loput meistä, laulakaamme Jumalalle: “Usko se vaan.” Haluatteko tehdä sen? Kaikki yhdessä:

Usko se vaan, (Siinä kaikki. Uskoa vaan. Mitä? Uskoa Hänen Sanansa.)

usko se vaan:

Usko se vaan, usko se vaan,

Kaikk mahdollista on, usko se vaan.

Herra, minä uskon; Herra, minä uskon;...

²²⁶ [Veli Branham sanoo seuraavaa jollekin puhujanlavalla.] Jos ehkä astun aivan tähän, ehkä se on parempi niin. Voimmeko mennä tuonne alas, rukoilemaan sairaiden puolesta? Mennä tuonne alas, rukoilemaan sairaiden puolesta? Näyttää, että voisimme.

²²⁷ Kuinka monet ovat kiinnostuneet siitä, että nämä ihmiset paranevat? Parantaminen kuuluu Jumalalle. Onko se oikein? Nyt, jos Jeesus seisoi täällä tänä iltana, näissä vaatteissa, jotka Hän on antanut minulle, jos Hän itse olisi täällä puettuna näihin vaatteisiin...

Jos te sanoisitte: “Herra, haluaisitko parantaa minut?”

on Mary. Sinä uskot koko sydäimestäsi. Ovatko nuo asiat totta? Heiluta kättäsi, jos se on totta. Uskotko koko sydäimestäsi? Silloin voit saada mitä pyydät. Nyt, jos joku haluaa kysyä näiltä ihmisiltä, että tunsinko minä heitä... Onko sinulla rukouskorttia, rouva? Eikö sinulla ole? Sinä et tarvitse sitä.

²¹⁵ Tässä istuu mies, juuri tässä rivin päässä, katsoen minuun. Hänellä on vaiva polvissansa. Jos hän uskoo, että Jumala tulee parantamaan nuo polvet, hän voi saada sen mitä hän on rukoillut. Uskotko sinä sen? Hyvä on. Sinun polvivaivasi on ohitse, herra. Onko sinulla rukouskorttia? Eihän sinulla ole rukouskorttia? Sinä et tarvitse sitä.

Jeesus Kristus, sama eilen, tänään ja iankaikkisesti.

²¹⁶ Eräs rouva istuu tässä ja hänellä on naistentauti. Uskotko sinä? Siellä on rouva... Oh, hän ei huomaa sitä. Hänellä on punainen takki yllään. Hänen nimensä on neiti Daly. Usko koko sydämelläsi. Herra Jeesus Kristus on tekvä sinut terveeksi, neiti Daly.

²¹⁷ Kysykää, jos minä tunsin tuota rouvaa. En ole koskaan elämissäni nähnyt häntä; taivaallinen Isä tietää sen.

Te sanotte: "Miksi sinä kutsuit häntä hänen nimellensä?"

²¹⁸ No niin, Jeesus sanoi: "Sinä olet Simon, Joonaan poika." Onko se oikein? Uskotteko sen Totuudeksi? Eikö Jeesus sanonutkin, että tämä tulisi tapahtumaan?

²¹⁹ Ja muistakaa, että se oli viimeinen merkki, joka annettiin valitulle Seurakunnalle, Aabrahamille ja hänen ryhmälleen, ennen kuin luvattu poika ilmestyi. Onko se oikein? Jumala antoi Aabrahamille merkkejä koko matkan ajan, ja niin Hän on antanut Seurakunnallekin. Mutta, kun Herran Enkeli tuli alas ja teki sen, Hän hävitti epäuskoiset pakanat; ja odotettu poika, jota oli odotettu, ilmestyi, Iisak.

²²⁰ Tämä palvelustehtävä tulee päättymään pian, ja odotettu Poika tulee ilmestymään, Hän itse. Seurakunta on tullut vanhurskauttamiseen Lutherin kautta, pyhitykseen Wesley'n kautta, Pyhän Hengen kasteeseen helluntailaisten kautta, ja on nyt päättymässä Pääkiveen. Palveluksen ollessa koko ajan esikuvina osoittamassa tuohon täydelliseen, kun negatiivinen varjo tulee positiiviksi. Ja Jeesus on tuleva ja tempaava Seurakuntansa jonakin päivänä, nuo, jotka uskovat.

Mooseksen kirja kertoo meille niin), ja tulisi kivittää sellaisesta teosta. Ja se näytti siltä kuin hän olisi käyttänyt häntä suojaksensa.

⁵⁶ Ja tuo mies oli hyvä mies ja vanhurskas mies, Raamattu sanoo, että hän oli vanhurskas mies. Mutta hänen tapauksensa oli niin epätavallinen, ettei hän voinut saada otetta siihen. Hän saattoi katsella hänen sieviä kasvojaan, kun hän vilpittömästi ja rehellisesti kertoi tarinaansa. Ja ilman epäilystä Joosef meni työhuoneeseensa ja sanoi: "Minä en voi nähdä, miksi hän kertoisi minulle jotakin väärää, mutta tämä on hyvin epätavallinen asia!"

⁵⁷ Jospa hän vain olisi tutkinut Kirjoituksia, että neitsyen tuli tulla raskaaksi! Näettehän se oli hänestä niin epätavallista, koska se oli poissa hänen ajatustensa linjalta; mutta Maria oli tarkalleen Kirjoituksissa.

⁵⁸ Ja niin se on tänäänkin, veljet, että Jeesuksen Kristuksen ylösnousemuksen voima, ja Hänen tätä hetkeä varten luvattu Sanansa on niin epätavallinen, että hyvät miehet kompastuvat Siihen. Se on liian epätavallista. Kuolleita on herätetty, sokeat näkevät, kuurot kuulevat ja Pyhä Henki erottaa ajatukset ja kertoo ennalta asiat, jotka tulevat tapahtumaan, eikä se ole milloinkaan pettänyt yhtään kertaa. Oi, he eivät voi saada otetta siitä. Se on niin epätavallista. Niinpä he sanovat: "Se on telepatiaa, tai se on paha henki", aivan niin kuin he tekivät tuona päivänä. Jumalan Sana on epätavallinen!

⁵⁹ Mutta, kun mies on syntynyt maailmaan -- uskovaiseksi, hän tulee nasiiriksi, kun hän erottaa itsensä kaikesta, mikä on vastoin Sanaa. Se on täydellinen erottautuminen. Jeesus sanoi: "Minä tulin erottamaan miehen vaimostansa, repimään hajalle perheen. Ja hän, joka ei ota ristiänsä ja seuraa Minua, ei ole sen arvoinen, että häntä kutsutaan Minun omakseni." Se on erottautuminen kaikesta, mistä tahansa; seurakunnasta, yhteiskunnasta, uskosta, perheestä, tai mistä tahansa, mikä estäisi teitä uskomasta kokonaista Jumalan Sanaa. Jos teidän sielunne ei vahvista jokaista tämän hetken lupausta "aamenen" kanssa, niin jossakin on silloin jotakin vialla, ja te tarvitsette erottautumista.

⁶⁰ Jeesus oli lihaksi tehty Sana, ja Hän oli täydellisesti erotettu syntisistä, epäuskoisista, niin että itse Sana virtasi täydellisesti ja kokonaan Hänen lävitsensä, niin että Hän sanoi: "Minä en tee mitään, ennen kuin näen Isän tekävän sen ensin." He kyselivät Hänelä asioista, ja Hän sanoi: "Totisesti, Minä sanon teille, Poika ei voi tehdä mitään

itsessänsä, vaan mitä Hän näkee Isän tekävän.” Ja huomatkaa, kaikki mitä Hän sanoi, oli täydellistä. Hänen ei tarvinnut pyytää sitä. Ajatelkaa sitä; se oli täydellistä. Ja Hänen täydellinen Totuutensa on aina erottanut Totuuden virheestä.

⁶¹ Lainatakseni jälleen sitä, mitä Hänen äitinsä sanoi: “Sinun isäsi ja minä...”, noiden pappien edessä, joille hän jo oli todistanut sen olleen neitsyestä syntyneen Pojan. Mutta murheensa hetkinä...

⁶² Kuinka voi kaksitoistavuotias poika, eikä meillä ole mitään todistetta, että Hän koskaan olisi ollut koulussa, kuinka voi Hänen järkensä olla niin suuri, että Hän väitteli näiden pappien, viisaiden ja oppineiden miesten kanssa? Ja miksi Hän nopeasti korjasi sen, kun Maria kutsui tätä Joosefia Hänen isäksensä? Hän oli erotettu. Hän oli Sana, ja Sana oikaisee virheen: “Ettekö tiedä, että Minun täytyy olla Isäni asioilla?” Se ei ollut vain tuo pieni kaksitoistavuotias poikanen. Se oli Jumalan Sana, joka puhui Hänen pienen lapsellisen suunsa kautta, oikaisten virheen, erottaen samalla tavalla kuin Hän teki alussa; pimeyden valosta, valheen Totuudesta ja kuoleman Elämästä.

⁶³ Se on erottaminen. Sana vaatii aina, täydellistä ja ehdotonta erottautumista, mistään välittämättä. Jeesus sanoi: “Olkoon jokaisen miehen sana valhe, ja olkoon Minun Sanani totuus.”

⁶⁴ Kautta kaikkien aikojen tämä sama asia on tapahtunut. Aina Hän erottaa Hänen ihmisensä epäuskosta. Hän teki sen alussa; Hän tekee samoin tänään. Jokainen profeetoista oli erotettu epäuskosta. Syy miksi he tekivät niin, oli se, että Herran Sana tuli heille.

⁶⁵ Uskon, että minä jonakin iltana, ehkä se oli täällä viime sunnuntaina tai eilen illalla, kun puhuin siitä mitä tuo sana “näki” Vanhassa Testamentissa merkitsi. Se tarkoitti miestä, “ennustajaa, miestä, joka voi kertoa tulevat tapahtumat, ja mitä tulisi tapahtumaan.” Ja sitten, kun ne tapahtuivat tarkalleen, kertaakaan pettämättä, kun se oli tapahtunut tarkalleen, mitä hän oli sanonut, silloin Jumala sanoi: “Kuunnelkaa sitä miestä”, tai “Kuulkaa häntä, pelätkää häntä, sillä Minä olen hänen kanssansa.” Sitten hänellä oli kirjoitetun Sanan jumalallinen tulkinta, sillä se oli hänen suosituksensa ja tunnusmerkkinsä, siitä että hän oli Jumalan profeetta, ja että Sana tuli hänelle.

⁶⁶ Nyt tuo erottaminen. Se erotti Jesajan seurakuntamaailmasta. Se erotti Mooseksen seurakuntamaailmasta. Se erotti kaikki suuret

“Katso meitä.” Se ei tarkoittanut... Vaan, että kiinnittäisi huomion siihen mitä he sanoivat.

²⁰⁹ Nyt te kuulijakunta, siellä on tuskin ketään, jonka tunnen, paitsi nämä Martinin pojat, jotka istuvat tässä. Ja luulen, että tämä tässä on veli Daulton, en ole varma, värillisissä laseissa. Minä yritän mennä hänen ohitsensa ihmisiin, joita en tunne...

²¹⁰ Voikoon nyt Jeesus Kristus tulla voimansa kanssa, niin että te voisitte nähdä tämän päivän lupauksen, Kirjoituksen, joka oli ennustettu tästä päivästä. Malakia 4. lupauksen täytyy täytyä. Jonkun täytyy tehdä se; Jumala on luvannut sen.

²¹¹ Siellä istuu eräs rouva tässä. Hän on matkallaan sairaalaan huomenna. Hän on ollut auto onnettomuudessa. Hän on loukannut itsensä, on sisäisiä vaivoja, vikaa käsivarsissa. Eikö sinulla ole rukouskorttia, rouva. Sinulla ei ole. Olenko minä täysin vieras sinulle? Enhän minä tunne sinua? Emmehän me tunne toisiamme? Sinä olet kuullut minun saarnaavan; mutta sinä tiedät, etten tiedä mitään sinusta. Ovatko nuo asiat totuus? Jos niin on, niin kohota kätesi. Jumala siunatkoon sinua. Sitä se on! Usko ja sinun ei tarvitse mennä. Sinun vaikeutesi ovat ohitse. Mitä tuo rouva kosketti?

²¹² Siellä istuu mies aivan hänen takanansa... Ettekö te voi nähdä tuota Valoa? Katsokaa tuon meripihkanvärisen Valon liikkumista. Se on mies, joka istuu hänen takanansa. Hän rukoilee jotakin; se on veli, joka on sairaalassa. Uskotko, että Jumala tulee parantamaan veljesi, antamaan hänelle takaisin hänen järkensä ja kaiken, tekemään hänet terveeksi? Uskotko sen? Minä olen vieras sinulle. Onko se oikein? Uskoi Hyvä on. Sinä voit saada... Mitä hän kosketti?

²¹³ Tässä on rouva, juuri sen takana siellä. Näetkö sinä tuon Valon? Voitko nähdä Sen? Katsohan tänne. Katsokaa! Katsokaa jokainen. Näettekö juuri tässä, jonkinlainen meripihkanvärinen rengas. Juuri Sen alapuolella on eräs rouva. Hän on tässä; hän rukoilee jonkun puolesta. On kysymys kahdesta lapsesta, lapsen lapsesta, lapsenlapsen lapsesta. Tuo rouva ei ole täältä; hän on Kaliforniasta. Ja hän on täällä pyytämässä rukousta.

²¹⁴ Ja siellä on joku hänen kanssaan. Se on hänen sisarensa. Hän istuu aivan takana siellä, punainen puku yllään. Hänellä on kaatumatauti. Se on totta. Hän on Kaliforniasta. Sinä toit hänet mukasi. Sinun nimesi

“Hän on”; minä en ole. Hän on. Kukaan mies ei ole. Hän on Ylipappi, joka voi sääliä meidän heikkouksiamme.

²⁰² Nyt, jos te tunnette, että olette valmiit astumaan ulos, ja vain yksinkertaisesti irrottamaan itsenne kaikesta epäuskosta ja sanomaan: “Salli minun koskettaa Sinua, suuri Ylipappi!” Jos Hän nyt on Ylipappi ja sama eilen, tänään ja iankaikkisesti, silloin Hän tulee toimimaan niin kuin Hän teki silloin, koska Hän on sama.

²⁰³ Eräs nainen kosketti Häntä erään kerran Hänen ollessaan maan päällä, näkyväisesti, kätensä kanssa. Hän tunsu kosketuksen ja kääntyi ympäri ja sanoi: “Kuka kosketti Minua?” Ja he kaikki kielsivät sen. Mutta Hän erotti ajatukset ja löysi tuon naisen, ja kertoi hänelle hänen vaivansa, ja, että hänen uskonsa oli tehnyt hänet terveeksi.

²⁰⁴ No niin, Hän on sama eilen, tänään ja iankaikkisesti. Ehkä tuolla naisella ei ollut rukoukskorttia, mutta hänellä oli uskoa. Ja se on kaikki mitä tarvitaan. Uskokaa. Koskettakaa suurta Lääkäriä. Ja Jumalallisen lahjan kautta, jos vain voin saada itseni pois tieltä, ja antaa Pyhän Hengen sanoa ja tehdä mitä Hän haluaa tehdä... Ja se on lahja, eikä vain jotakin kuviteltua. Ja, jos se olisi kuvittelua, niin se ei toimisi. Jos se on todellinen, se toimii. Se on mitä Jeesus sanoi: “En se ole Minä, joka tekee teot, vaan Isäni, joka asuu Minussa.” Niinpä se en voi olla minä. Hän oli Jumalan Poika; minä olen syntinen, Hänen armostaan pelastettu.

²⁰⁵ Vain uskokaa. Älkää yrittäkö painaa. Vain uskokaa ja sanokaa, Herra Jeesus, salli minun koskettaa Sinun viittaasi.” Rukoilkaa vain yksinkertaisesti. Jatkakaa rukoilemista. Pysyköön jokainen paikoillaan, vain rukoilkaa ja uskokaa.

²⁰⁶ Vain uskokaa, älkääkä olko kiireisiä. Älkää yrittäkö painaa. Ainoastaan uskokaa. Uskooko nyt jokainen? Voitteko te uskoa? Unohtakaa kaikki mikä on takana. Ajatelkaa, että Jeesus lupasi sen. Minä tiedän, että se on epätavallista, mutta Jeesus lupasi sen.

²⁰⁷ Olisitteko nyt kunnioittavia hetken. Sitten aloitamme rukousjonon. En sano, että Hän tulisi tekemään sitä. Hän saattaa tehdä sen. Jumalan armosta, minä olen vapautunut omista ajatuksistani. Voikoot Hän...

²⁰⁸ Nyt, jos teistä tuntuu siltä niin kohottakaa pääanne ja katsokaa tänne päin ja olkaa rukouksessa. Niin kuin Pietari ja Johannes sanoivat:

profeetat kautta ajanjaksojen seurakuntamaailmasta. Se erotti Jeesuksen Hänen veljistänsä. Se erotti apostolit tuon päivän seurakunnista, fariseuksista ja saddukeuksista, suurista miehistä, pyhistä miehistä, hyvistä miehistä, hienoista miehistä, nöyristä miehistä, miehistä, joilla oli aiemman Hengen hedelmää kuin, mitä Jeesus osoitti.

⁶⁷ Mutta mitkä olivat Hänen suosituksensa? Se, että Sana oli Hänen kanssansa, se Sana, joka oli luvattu tuolle päivälle, eli Hänen kauttansa. Hän sanoi: “Kuka teistä voi tuomita Minut synnistä?” Sillä Hän osoitti olevansa erottautunut Herran Nasiiri. Hän oli Herra itse lihassa.

⁶⁸ Aabraham myös oli maailmasta erotettu henkilö. Kun Jumala kutsui Aabrahamin seitsemän kymmenen viiden vuoden ikäisenä, Hän sanoi: “Erota itsesi suvustasi ja kaikesta epäuskosta ja tule ulos maailmaan, jossa et ole koskaan ennen vaeltanut ja ihmisten keskuuteen, joita et ole koskaan ennen tuntenut. Tule ulos ja erota itsesi jokaisesta, joka on vastaan sitä mitä sinä uskot, ja sinä tulet olemaan nasiiri Herralle.” Koska hän piti kiinni luvatus pojan lupauksesta. Hänen täytyi erottautua isästänsä, äidistänsä ja suvustansa.

⁶⁹ Ja mikä erotti hänet? Ei se, että hän oli hyvä mies, vaan koska hän uskoi, että Jumala oli kykenevä pitämään lupauksensa, jonka Hän oli antanut hänelle.

⁷⁰ Ja kaksikymmentäviisi vuotta myöhemmin ei vauva vielä ollut tullut, Saaran ollessa yhdeksänkymmenen ja hänen satavuotias... Ja, kun Herran Enkeli vieraili hänen luonaan, johon Jeesus viittasi ja sanoi, että se tulisi jälleen viimeisissä päivissä, Jumala inhimillisessä muodossa istuen siellä hänen edessään ja puhuen hänelle. Ja Saara, joka oli lähes satavuotias, nauroi Hänen takanansa teltassa, koska tuo Enkeli sanoi: “Minä tulen vierailemaan luonasi lupauksen ajan mukaisesti.”

⁷¹ Ja hän sanoi: “Minäkö, joka olen vanha, voisiko minulla olla nautintoa jälleen herrani kanssa, joka myöskin on vanha?”

⁷² Ja tämä Mies, joka oli Jumala lihassa, sanoi: “Miksi Saara nauroi teltassa?” Hän tuli ulos ja yritti kieltää sen, mutta Hän sanoi: “Kyllä sinä nauroit.” Hän nauroi, koska hän ei uskonut, että se voisi olla oikein.

⁷³ Huomatkaa nyt, että Jeesus sanoi sen tulevan jälleen: “Niin kuin se oli Sodomian päivinä, niin se tulee olemaan Ihmisen Pojan tulemuksessa.” Jumalan Henki olisi jälleen tuleva kuolevaisen

ihmislihan ylle. Tuo Mies söi vasikanlihaa, ja joi lehmänmaitoa ja söi leipää ja voita, inhimillisessä lihassa; ja Aabraham sanoi, että Hän oli Elohim, Jumala julkituotuna lihassa. Jeesus lupasi, että Jumala, ennen Hänen tulemustansa, tulisi olemaan jälleen julkituotuna ihmislihassa. Se on Pyhä Henki (on vain yksi Jumala) julkituoden itsensä, erottaen jälleen Lootin ja Aabrahamin.

⁷⁴ Loot halusi maailmaa. Ja Jumala repi kappaleiksi hänen maailmansa ja erotti Aabrahamin ja Lootin, joka oli esikuva lihallisesta uskovasta, joka ei ajatellut, että nämä asiat olisivat totta. Hän meni alas Sodomaan. Ja hänellä ei ollut todellista selkärankaa, niin kuin me sitä kutsumme, kutsua oikeata oikeaksi ja väärää vääräksi. Ja niin hän meni alas Sodomaan.

⁷⁵ Kaikki nämä uskovaiset, joista voisimme puhua tuntikausia, kaikki nämä olivat Jumalan kädessä niin kuin kasa kolikoita teidän taskussanne. Te vedätte esiin kasan kolikoita, ja siinä on pennejä, viisisenttisiä, kymmensenttisiä, neljännesdollareita, puolidollareita, dollareita, kaikki ovat kolikoita. Ja se on, mitä maailma on Jumalan kädessä. Siellä on joitakin ihmisiä, joilla on vain pennin arvosta sitä, ja Jumala voi käyttää heitä vain tuon pennin tavalla. Se on kaikki mitä he voivat ostaa. Älkää hylätkö heitä. Jos he eivät voi uskoa todellista Totuutta, niin älkää hylätkö heitä; älkää potkaisko heitä ulos ja sanoko, etteivät he ole siinä, sillä Jumala käyttää myös pennejä.

⁷⁶ Loot oli ainoastaan penni, kun taas Aabraham oli hopeadollari. Niinpä tarvittiin sata Lootia tekemään yhden Aabrahamin. Ja sata lihallista uskovaista eivät voi koskaan seistä aidon kristityn läsnäolossa, joka on erottautunut maailman lihallisista asioista, eläen Kristuksessa Jeesuksessa, missä Sana voi virrata hänen lävitsensä.

⁷⁷ Hän voi vain ostaa pennin arvosta; se on kaikki mitä hänellä on. Niinpä te näette, että ihmiset, jotka sanovat: "Minä en usko parantumiseen; Minä en usko näitä asioita", tietäkää, että se on vain penni, mutta jättäkää hänet rauhaan. Se on vain pennin arvoista, ja niinpä se on kaikki, mitä hän voi ostaa. Älkää pysäyttäkö häntä, vaan jättäkää hänet rauhaan. Muistakaa, että se on vain niin pitkälle kuin hän voi mennä.

Joosef, hänet oli erotettu veljistänsä.

¹⁹⁶ Pitäkää usko Jumalaan. Älkää epäilkö. Olkaa rohkeita. Hänen tulemuksensa aika on tulossa lähelle.

¹⁹⁷ Tänä iltana on jaettu rukoukortteja. Kuinka monella täällä on rukoukortit, nostaisitteko kätenne. Se olisi vaikeata minun käydä lävitse tuota joukkoa erottamisen kanssa, jos Herra tulee antamaan sen. Mutta sallikaa minun ottaa hetki ja sanoa tämä: Kuinka monella täällä ei ole rukoukortteja, ja te rukoilette, että Jumala parantaisi teidät. No niin, voikoon Herra Jumala auttaa jokaista teitä.

¹⁹⁸ Minä olen teidän veljenne. Jeesus on teidän Pelastajanne. Jumala on meidän Isänne. Me olemme ihmisiä. Me emme ole tästä maailmasta, me olemme syntyneet Jumalasta, me olemme ylhäältä. Nyt ennen kuin meillä on rukousjono, rukoillaksemme sairaiden puolesta... Ja täällä korokkeella on miehiä tänä iltana, jotka myös rukoilevat sairaiden puolesta, ja sananpalvelijat siellä ulkona rukoilevat sairaiden puolesta. En halua antaa vaikutelmaa, että olen ainoa, jota Jumala käyttää. Näettekö? Jumalan ei tarvitse... Jumalan ei ole pakko käyttää minua. Hän voi käyttää teitä tai ketä tahansa. Meidän vain tarvitsee uskoa, että se, mitä Hän on sanonut, on Totuus.

¹⁹⁹ Mutta nyt, kun olen sanonut tämän, niin sen vahvistamiseksi, mitä on sanottu, kumartakaamme päämme hetkeksi. Te, jotka olette sairaita ja joilla ei ole rukoukortteja, rukoilkaa ja sanokaa jotakin tämän tapaista: "Herra Jeesus, minä tiedän, että Raamattu sanoo, että uskon rukous parantaa sairaan; ja Jumala on nostava hänet ylös. Ja on myös sanottu, että Jeesus Kristus on sama eilen, tänään ja iankaikkisesti."

²⁰⁰ Jos Hän on sama, niin sitten Hänen täytyy toimia ja tehdä samoin. Ja sitten Raamattu on myöskin sanonut, että Jumalan Sana on terävämpi kuin kaksiteräinen miekka ja erottaa ajatukset, jotka ovat sydämessä. Me tiedämme, että kun Sana oli tehty lihaksi Jeesuksen Kristuksen persoonassa, Jumalan Pojassa, se oli tarkalleen, mitä Jumala teki Pojan kautta. Jeesus sanoi Johanneksen 14. luvussa: "Niitä tekoja, joita Minä teen, olette te myös tekevä, jopa suurempia ja enemmän, sillä Minä menen Isäni tykö."

²⁰¹ Ja Raamattu sanoo myöskin Hebrealaiskirjeessä, että Hän nyt on Ylimmäinen Pappi. Uskommeko me kaikki sen? Tietenkin. "Hän on Ylipappi, jota voidaan koskettaa heikkoutemme tunnolla." No niin,

lausuntoa... Tuo suuri kasvain hävisi pois ennen kuin hänen käteensä kosketti häntä, aivan sen mukaisesti mitä Sinä olit sanonut.

¹⁹¹ Nyt Isä, minä rukoilen, että Sinä auttaisit näitä ihmisiä. Käsitän, että olen tulossa vanhaksi. Minä tiedän, että minun täytyy mennä pian. Ja minä rukoilen. Herra, anna minun olla rehellinen ja vilpitön veljeni kanssa. Anna minun olla rehellinen ja vilpitön Sinun ihmistesi kanssa. Jos en voi olla sitä heidän kanssaan, niin silloin en usko, että voisin olla sitä Sinunkaan kanssasi, Herra, koska minä haluan todistaa Sinusta. Ja minä rukoilen, että Sinä antaisit Sanan niin elää meissä tänä iltana, että Sinä antaisit kaikille meille uskon, ja tällä pienellä lahjalla, jonka...

¹⁹² Ihmiset ajattelevat joskus, että lahja on jotakin, joka otetaan käteen ja mennään ulos ja leikataan tie lävitse. Lahja ei ole sitä, Isä. Voikoot he ymmärtää, että lahja on se, että saa itsensä pois tieltä. niin, että Pyhä Henki voi tehdä mitä se haluaa tehdä.

¹⁹³ Herra, salli meidän saada itsemme pois tieltä nyt, ja anna suuren Pyhän Hengen tulla ja toimia meidän kauttamme. Ja voikaamme me nähdä tänä iltana Jeesuksen Kristuksen lupaukset, erikoisesti sen, johon olen viitannut tänä iltana, Herra, sen missä Jumala tuli alas Aabrahamin luo, julkituotuna lihassa, ja tiesi sydämen salaisuudet. Se oli Jumala. Ja, kun Hän oli tehty lihaksi ja asui meidän keskuudessamme, Hän tiesi sydämen salaisuudet. Ja Raamattu sanoo, että Jumalan Sana on sydämessä olevien ajatusten erottaja. Se on mistä opetuslapset tiesivät, että Hän oli Jumala.

¹⁹⁴ Nyt Isä, tulisitko Sinä tänä iltana ja sallisit meidän kurjan nöyrän majamme olla pyhitetty Sinulle, niin että Sinä saat meidät uskomaan, että Sinun Henkesi voisi tehdä itsensä tunnetuksi meidän keskuudessamme tänä iltana, osoittaaksesi, että Sinä yhä olet Sana. Ja sitten me tulemme erottamaan itsemme kaikesta epäuskosta ja seuraamaan Sinua. Jeesuksen Nimessä, puhu Sinä meille. Aamen.

[Joku seurakunnassa antaa kehotuksen.]

¹⁹⁵ Suuri taivaan Jumala, ole armollinen meille. Auta meitä, oi Herra, tottelemaan Sinun käskyjäsi. Ja käytä meitä Sinun kunniaksesi. Ja me kiitämme Sinua näistä rohkaisevista sanoista. Salli nyt Pyhän Hengen liikkua meidän kauttamme ja vahvistaa nämä sanat. Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Aamen.

⁷⁸ Minä tuskin tarkoitin sitä sillä tavalla kuin sanoin sen. Ymmärrätkö? Minä tarkoitin sitä, että jos hän vain sanoo: "Minä kuulun tähän, ja tämä on, mitä me uskomme." Se on vain penni; jatka vain edelleen, se on vain penni.

Sanokaa: "Hyvä on, Herra siunatkoon sinua, veljeni."

⁷⁹ Näettehän, hän on kuparikolikko, eikä hopeaa. Niinpä antakaa sen vain mennä eteenpäin. Jumala voi käyttää häntä. Oi, Hän käyttää sitä. Minä mieluummin näen hänet istumassa seurakunnassa, kuin seisomassa jossakin baarin kulmassa, ettekö tekin? Aivan varmasti. Niinpä jättäkää se vain rauhaan; Jumala voi käyttää sitä, joka tapauksessa, ehkä ei kovin paljon, mutta Hän tulee käyttämään mitä Hän voi käyttää, niin paljon kuin he antavat Hänen käyttää.

⁸⁰ Se on melko karkea tapa ilmaista mitään, mutta minä... Minä toivon teidän käsittävän sen totuuden, mitä minä tarkoitan siinä, sen mitä se merkitsee.

⁸¹ Hän ei voi uskoa erottamista eikä Jumalan voimia, jotka on luvattu tälle päivälle.

⁸² Nuo fariseuksetkaan eivät voineet tehdä sitä. He eivät voineet nähdä, että Jeesus oli Jumala. Oi, ei! "Sinä, joka olet mies, teet itsestäsi Jumalan."

⁸³ Eräänä päivänä, sen jälkeen, kun Hän oli lisännyt leipää ja niin edelleen heille; Hän seisoi siellä ja sanoi: "Ellette te syö Ihmisen Pojan ruumiin leipää ja juo Hänen vertansa, niin teillä ei ole Elämää itsessänne."

⁸⁴ Voin kuvitella kuinka Hänen seurakuntansa meni pois Hänen luotaan. "Tämä mies odottaa meidän olevan kannibaaleja. Mekö söisimme jonkun lihaa? Oh, se on hullua!" Lääketieteen tohtorit ja niin edelleen sanoivat: "Tuo mieshän on hullu. Se on kaikki mistä on kysymys. Pappi on oikeassa. Tuo mies on hullu. Antaa meille ruumiinsa syötäväksi?"

⁸⁵ Se oli kaikki mitä Hän sanoi. Näettehän? Ja ehkäpä nuo opetuslapset eivät voineet ymmärtää sitä; he eivät tienneet tarkalleen, mitä se tarkoitti, mutta he uskoivat sen joka tapauksessa. Koska, mistä se tuli? Se tuli tuolta Yhdeltä, jonka he tiesivät Jumalan Pojaksi.

⁸⁶ Minä en ehkä kykene ymmärtämään kaikkea, mitä siellä on, mutta minä uskon Sen. Se on Jumalan Sana. Minä haluan erottaa itseni kaikesta, mikä on vastoin Sitä. Sillä tavalla minä olen yrittänyt seistä.

⁸⁷ Pankaa merkille toinen ryhmä: nuo seitsemänkymmentä, jotka Hän oli kutsunut. Eräänä päivänä Hän seisoi puhumassa heille ja Hän sanoi: "Ihmisen Poika on nouseva ylös Taivaaseen, mistä Hän on tullut."

⁸⁸ He sanoivat: "Tämä mieskö? Hän on näyttänyt meille sen paikan, jossa hän syntyi. Me tunnemme hänen äitinsä, Marian. Me tunnemme myös hänen veljensä. Ja sitten tämä mies... Ihmisen Poika menisi ylös Taivaaseen, mistä hän on tullut? Hän tuli Betlehemistä. Kuinka hän olisi tehnyt sen?" Näettekö, se oli se tapa miten Hän sanoi sen. Ja he eivät enää vaeltaneet Hänen kanssaan. He menivät pois ja sanoivat: "Ohoh, me tiedämme, että tämän miehen kanssa on jotakin vialla."

⁸⁹ Nuo opetuslapset istuivat juuri siellä. He uskoivat. He olivat nähneet, että Hän oli vahvistanut ja julkituonut tuon päivän luvatus Sahan. Kuka muu saattoi luoda kuin Jumala itse, ottaa leivän ja... He tiesivät, että Hän oli Jumalan Poika. Oliko se sitten arvoituksina tai ei, ymmärsivätkö he sitä tai ei, he vaelsivat suoraan edelleen joka tapauksessa, koska Sana oli vahvistettu, ja he olivat erottautuneet kaikesta Sen vastaisesta.

⁹⁰ Jumala, auta meitä, että meillä olisi senkaltainen usko! Me uskomme, että tämä Raamattu on Totuus. Saattaa olla, että minulla ei ole uskoa saada kaikkia lupauksia täyttymään, mutta minä uskon Sen joka tapauksessa. Minä uskon siinä hetkessä, jossa me elämme.

⁹¹ Joosef, erotettu veljistänsä ilman aihetta. Mikä oli vikana hänen kanssaan? Hän ei ollut halukas tulemaan erotetuksi heistä. Se ei ollut hänen tahtonsa tulla erotetuksi, mutta he erottivat itsensä hänestä. Huomaatteko? Koska heidän penninarvonsa ei voinut kestää hänen kirkkaana loistavaa dollariansa. He tiesivät olevansa patriarkkoja. He tiesivät Jaakobin olevan heidän isänsä, ja he tiesivät sen olevan totta. Mutta Joosef ei voinut auttaa sitä, miksi hän oli syntynyt. Hän oli hengellinen; hän näki näkyjä, ja saattoi selittää unia, ja ne olivat täydellisesti oikein. Mitä hyvänsä hän sanoi, oli totuus. Ja hänen patriarkkaveljensä kadehtivat häntä ja myivät hänet egyptiläisille. Näettehän, he erottivat itsensä hänestä, koska he olivat pennejä. Hän oli eri laatua.

¹⁸³ Ja minä sanoin: "Minä en tule vahingoittamaan teitä. Menkää metsiin. Te olette minun käsissäni, ettekä voisi päästä pakoon." Minä sanoin: "Minä olen ollut Jumalan käsissä, enkä minäkään voinut paeta. Hän erotti minut. Minä olen luvannut Hänelle. Minä säästän teidät. Menkää. Pitäkää hauskaa. Nauttikaa tästä metsästä. Minä pidän siitä. Menkäähän nyt."

¹⁸⁴ Ne seisoivat siellä pienen hetken, kävelivät lähelle, niin että olisivat melkein voineet syödä kädestäni, kääntyivät ympäri, ja katsoivat kaikki minua sillä tavalla, ja jatkoivat pois päin kävelemistään, ja ne pysähtyivät ja katsoivat taaksepäin jälleen, ja sitten ne kävelivät pois metsiin. Ja minä seisoin siellä ja ajattelin: "Tuo on epätavallista peuralle. Minä ihmettelen, josko se on siksi, että Herra Jeesus on täällä, Hänen Läsnäolonsa."

¹⁸⁵ Ja juuri silloin Ääni puhui minulle sanoen: "Sinä muistit lupauksesi, muistitko?" Minä tiesin, että se oli Hän.

Minä sanoin: "Kyllä, Herra."

¹⁸⁶ Hän sanoi: "Niin muistan Minäkin omani. Minä en tule koskaan jättämään sinua. Minä en tule koskaan hylkäämään sinua."

¹⁸⁷ Tuo taakka hävisi. Kristityt ystävät, eikä sitä ole ollut sen jälkeen. Se oli viime lokakuussa. Minä olen ollut eri henkilö.

¹⁸⁸ Pitäkää lupauksenne Jumalalle. Mitä hyvänsä te sanotte Jumalalle, uskokaa se. Erottakaa itsenne kaikesta Hänen Sanansa vastaisesta. Jumala tulee kuulemaan ja vastaamaan rukoukseen.

Kumartakaamme päämme hetkeksi.

¹⁸⁹ Oletteko te halukkaita erottamaan itsenne tänä iltana kaikesta epäuskosta, kuullaksenne Herran Sanaa? Jos te teette sen ja uskotte, että Hän on sama eilen, tänään ja iankaikkisesti. Nähdessämme Hänen tekevän näitä asioita, joita Hän lupasi tehdä. Nostaisitteko kätenne ja sanoisitte: "Jumala, minä annan Sinulle lupauksen tänään. Minä uskon kaikki, mitä Sinä olet luvannut. Minä uskon jokaisen Sanan, enkä enää koskaan epäile Sitä."

¹⁹⁰ Taivaallinen Isämme, Sinä tiedät, että tämä kertomus on tosi. Se oli neljäs kerta. Ja sitten viides kerta oli minun oman kalliin vaimoni kanssa, kun Sinä... Viime viikolla, kun tuo lääkäri kirjoitti tuota

kymmenyksiä käteeni. Hän sanoi: “Veli Branham, tässä ovat kymmenykseni; pane se seurakuntaan.” Hän sanoi: “Etkö hankkisi minulle peuraa?” Oh! Minä...

¹⁷⁵ [Osa nauhasta puuttuu] ...ja siellä seisoivat nuo kolme peuraa, ja minulla oli kivääri olkapäästäni vasten. Minä vain laskin olkaani tällä tavalla. Minä ajattelin: “He eivät voi paeta minua. Ne ovat juuri tässä, ja minä olen liian nopea kiväärin kanssa, minä voin saada nuo kaikki kolme ennen kuin ne voivat kääntyä ympäri.” Ja minulla oli kivääri valmiina, ja minä ajattelin: “Siinä ne ovat aivan...” Minä juuri suuntasin kiväärin...

¹⁷⁶ Ja sitten satuin muistamaan tuon lupauksen. Minä sanoin: “Minä en voi tehdä sitä. En voi tehdä sitä.” Minä sanoin: “Minä muistan tuon kerran, kun Jooab sanoi Daavidille: ‘Jumala on pannut Saulin sinun käsiisi.’ Daavid sanoi: ‘Älköön Jumala salliko, että koskisin Hänen voideltuunsa.’ Se oli minun lupaukseni, etten tekisi sitä.”

¹⁷⁷ Minä ajattelin: “Ne ovat aivan tässä mäen huipulla, minä voin pyörittää ne tuonne alas, ja ne on helppo noutaa sieltä.” Kolme hienoa peuraa seisoivat siellä, ja minä sanoin: “Ei, minä en voi tehdä sitä.”

¹⁷⁸ Ja siellä ne olivat, täysikasvuiset poikaset, uros ja naaras, sekä niiden äiti. Ja ne tulivat kävellen sinne, katsellen ympärilleen, valtavan suurina ja lihavina.

¹⁷⁹ Ja minä seisoin siellä hetken, ja ajattelin: “Tämä on epätavallista peuralle, ja kaiken lisäksi minä olen näissä punaisissa.” Minä ajattelin: “Minä säikäytän ne pois.”

¹⁸⁰ Minä sanoin: “Te olette minun käsissäni. Te ette voisi paeta, vaikka yrittäisittekin, mutta minä en tule vahingoittamaan teitä. Menkää matkoihinne.” No vain katselivat toisiansa ja tulivat lähemmäksi. Ja ne tulivat todella lähelle minua, ja katselivat minua.

¹⁸¹ Minä laskin kiväärin maahan ja sanoin: “Äiti, ota poikasesi ja mene metsään. Minä olen täällä nauttimassa Jumalan läsnäolossa. Ja minä olen luvannut, etten tappaisi riistaa toisille. Viehän nyt lapsesi metsään. Minäkin rakastan metsää. Menehän nyt.”

¹⁸² Se katseli minua. Ja kaikki kolme niistä katsoi ympärilleen. Sitten ne kääntyivät ja kävelivät pois, ja sitten ne palasivat jälleen takaisin.

⁹² Niin on myös todellinen uskovainen tänään. Hän on eri laatua. He tulevat erottamaan itsensä pois. He eivät ymmärrä sitä. He eivät erota kuparia hopeasta.

⁹³ Me voimme nähdä, että he kadehtivat häntä ja myivät hänet. Miksi? He tekevät saman asian tänään. Mistä todellisuudessa oli kysymys, oli se, että he olivat mustasukkaisia. He eivät tahtoneet nöyrytyä, koska heissä ei ollut samaa ominaisuutta kuin hänessä; ja siksi he olivat kateellisia, koska he olivat pennejä, ja hän oli dollari. Näettekö?

⁹⁴ Nyt, jos penni sanoisi: “Siunattu olkoon Herran Nimi. Minä en voi saada aikaan, mitä minun veljeni Dollari tässä tekee, mutta minä tulen tekemään mitä voin.” Silloin me kulkisimme yhdessä, ja Jumala saisi ohjelmansa täytetyksi.

⁹⁵ Niin kuin saarnasin teille sunnuntaina, Jumalan Sanan suuresta sinfoniasta, jossa muutokset ja käännekohdat tapahtuvat Jumalan muutoksien aikoina, aivan kuten sinfoniaa johdettaessa. Kun me näemme näiden ajanjaksojen ja aikojen muuttuvan, niin katsokaa silloin tähän Nuottikirjaan, ja te tulette näkemään, että meidän oletetaankin olevan tässä. Heidän täytyy tehdä tämä; ei ole mitään tapaa, miten he voisivat olla tekemättä sitä.

⁹⁶ Ja mitä on musiikki miehelle, joka ei ymmärrä sinfoniaa? Se on vain jonkinlaista kalisevaa melua. Hän ei ymmärrä sitä. Hän ei ole edes kiinnostunut. Hän vain toivoo, että “kunpa he lopettaisivat niin, että voin mennä kotiin.” Hän ei ole kiinnostunut, koska hän ei tunne sinfoniaa. Hän ei tunne sitä.

⁹⁷ Mutta Säveltäjä tietää lopun jo alusta. Ja, jos ei orkesterin johtaja ole samassa Hengessä kuin Säveltäjä, hän ei voi saada sitä tapahtumaan; koska se kaikki on tehty merkeillä. Ja, jos merkki ei vahvista sitä, niin kuinka voi muusikko soittaa sen? Aamen! Siinä se on.

⁹⁸ Jos pasuuna antaa epäselvän äänen, niin kuka voi silloin valmistautua sotaan, tai perääntymiseen, tai mitä onkin tehtävä?

⁹⁹ Katsokaa Sanaa, ja nähkää missä me elämme, niin silloin te voitte nähdä pennit, ja mitä ne tekevät. Mutta te voitte nähdä noiden, jotka kimaltavat, tarkkaavan, ja tuntevan Sanan, ja odottavan näiden merkkien tapahtumista. Siinä se on.

¹⁰⁰ Kuten tuon pienen naisen ollessa kaivolla, kun Hän sanoi: “Mene ja hae aviomiehesi”, nainen sanoi, “Minulla ei ole miestä.” Hän sanoi: “Se on oikein. Sinulla on viisi.”

¹⁰¹ Nainen sanoi: “Herra, minä käsitan, että sinä olet profeetta. Meillä ei ole ollut niitä satoihin vuosiin. Mutta me tiedämme, että Messias on tulossa, ja Hän tulee olemaan profeetta. Ja se on mitä Hän tulee tekemään.”

Hän sanoi: “Minä olen Hän.”

¹⁰² Oi, sinfonian rytmi oli aivan tarkalleen oikea, alimmasta ylimpään asti. Hän juoksi kaupunkiin ja sanoi: “Tulkaa katsomaan Miestä, joka on kertonut minulle ne asiat, jotka olen tehnyt. Eikö tämä olekin Messias, jota me olemme odottaneet?” Aivan varmasti.

¹⁰³ Näettehän, hän ymmärsi mitä Nuottikirja merkitsi sinfonialle, että se erottaa uskon epäuskosta. Usko ei voi tulla seurakunnasta, usko tulee Jumalan Sanan kuulemisesta, tietäessämme mitä Se on. Me, löydämme saman asian tänään.

¹⁰⁴ Monet ihmiset, katsovat lahjoihin. (Lopetan nyt, viisi minuuttia vielä.) Ihmiset katsovat lahjoihin ja ajattelevat: “Oi, mikä suuri asia!” Ja he yrittävät jäljitellä lahjoja. Te ette voi tehdä sitä. Te ette voi tehdä pennistä dollaria. Te ette voi tehdä sitä, se on ainoastaan penni. Mutta, jos te tunnistatte itsenne penniksi, ja menette muiden kolikkojen mukana, silloin Jumala voi käyttää teitä.

¹⁰⁵ Kun Jumala kutsui Israelin ulos Egyptistä, niin kaikkien heidän ei tarvinnut tehdä, mitä Mooses teki, mutta he uskoivat sen. Oikein. He uskoivat Moosesta, koska he tiesivät, että se oli hetken merkki, ja että Jumala oli vahvistanut sen, että Mooseksella oli Hänen Sanansa.

He sanoivat: “Faaraolla on keihäitä.”

Hän sanoi: “Mutta Mooseksella oli Hänen Sanansa.”

¹⁰⁶ Siinä se on. Faaraolla saattoi olla armeija, mutta Mooseksella oli Sana, koska hän oli Jumalan profeetta. Sana tuli hänelle ja oli vahvistettu, että se oli Totuus. Se oli Elävä Jumala, joka voi ottaa tomua ja heittää sen ilmaan ja saada kirppuja tulemaan. Mies ei voi tehdä sitä. Se oli mies, joka seisoi siellä ja sanoi: “Huomenna suunnilleen tähän aikaan tulee olemaan sitä-ja-sitä”, ja niin oli. Näettekö, he tiesivät, että

kirjoittaneet siitä ja niin edelleen, noista suurista yliluonnollisista asioista, joita on nähty tehtävän.

¹⁶⁷ Mutta sydämeni oli yhä raskas. Ja minä nojasin tuota puuta vasten, juuri tällä tavalla. Minä ajattelin: “Suuri Taivaan Jumala, tuo lämmin aurinko paistaa minun ylleni, eikä ole pilveäkään missään, ja muutama minuutti sitten Sinä vahvistit miehen sanan, ja luonto teki sen. Kuinka se voidaan tehdä, Herra? Jeesus Kristus on sama eilen, tänään ja iankaikkisesti. Se oli Hänen Sanansa, jonka Sinä juuri panit minut puhumaan.” Minä ajattelin: “Isä, kuinka kiitollinen minä olenkaan.”

¹⁶⁸ Kuulin jonkin menevän... [Veli Branham kopauttaa pöytää kuvaillakseen ääntä] Ja minä katsoin. Ja suoraan minun edessäni oli kolme peuraa, ja ne katselivat minua. Niitä oli ammuskeltu paljon viimeisen viikon aikana, ja siellä oli metsästäjiä, ja tässä minä olin puettuna punaiseen. Kuka tahansa tietää [Veli Branham napsauttaa sormiaan.], että ne ovat poissa näin pian. Mutta ne katselivat minua.

¹⁶⁹ Ja, syötäväksi hirviksi, ei olisi voinut olla niitä parempia. Se oli suuri emä, kahden suuren täysikasvuisen poikasen kanssa. Ja minä ajattelin: “Se on aivan oikein; me tarvitsemme kolme peuraa.”

¹⁷⁰ Jokin sanoi: “Tiedätkö, Herra pani ne sinun käsiisi.”

¹⁷¹ Vuotta aikaisemmin veli Clayton oli kanssamme, kun sain tuon suuren ennätyskalan... Ja tuona vuotena minä tapoin yhdeksäntoista hirveä muille miehille, näille Täyden Evankeliumin liikemiehille.

¹⁷² Joskus liikemiehet... Suokaa tämä anteeksi veljet. Jotkut heistä ovat lääkäreitä, ja niin lihavia, että tuskin voivat kävellä, tiedättehän. Ja monet istuivat siellä pöydällä ja saattoivat sanoa: “Billy, hanki minulle yksi kaksivuotias. Hanki minulle naaras. Minä haluan uroksen. Hanki minulle suurisarvinen.” No niin, minulla oli riemuvuosi siellä ulkona, ampuessani ja hankkiessani noita hirviä.

¹⁷³ Mutta Herra käski minua olemaan tekemättä sitä, ja vuosia sitten lupasin Hänelle: “Herra, minä tulen johdattamaan miehet riistan luo, mutta en enää tapa sitä heille.” Ei. Ellei se ole hätätilanne, ja meidän täytyy saada se.

¹⁷⁴ Ja, jos te muistatte pojat sen, kun edellisenä iltana ennen lähtöämme, tuo köyhä vanha veli, joka ei ollut saanut peuraa. Mikä hänen nimensä oli? Palmer, hän tuli ja pani kymmenen dollaria

¹⁵⁹ Ja sitten tulin Uuden Meksikon rajalle, tullessani takaisin Arizonaan, ja minä sanoin Billylle, pojalleni, minä sanoin: “Menkäämme tänne sisälle, kysyäksemme, että oliko se alhaalla täällä päin.”

¹⁶⁰ Ja minä pysäytin sinne, sunnuntaiaamuna, ottamaan vähän bensiiniä. Ja tuo mies sanoi: “Onko tullut metsästettyä?”

Sanoin: “Kyllä vaan.”

“Oliko tuuria?”

¹⁶¹ Minä sanoin: “Kyllä, meillä oli hieno aika.” Sitten sanoin: “Näyttää kovasti kuivalta.”

¹⁶² Hän sanoi: “Kyllä, se on ollut kovasti kuivaa täällä päin.” Ja hän sanoi: “Meille luvattiin suuri lumimyrsky yhtenä päivänä, ja tuo myrsky itse asiassa jo alkoi, mutta tiedätkö, että jostakin syystä se lakkasi.” Oi sentään!

¹⁶³ Minä seisoin siellä tuon puun vieressä, kyynelten tippuessa silmistäni; minä ajattelin: “Jumala!”

¹⁶⁴ Ajattelehan, tuo sama Jumala, joka sanoi: “Vaikene ole hiljaa”, noille aalloille ja tuulet tottelivat Häntä, Hän on yhä sama Jeesus ja on täällä metsässä meidän kansaamme. Hän on yhä Sana. Koko luonnon täytyy totella Hänen Sanaansa, sillä Hän on luonnon Luoja.

Ja minä seisoin siellä kyynelten tippuessa poskiltani.

¹⁶⁵ Ja suunnilleen viisi vuotta minä nyt olen ollut poissa kentältä, vain käyden seurakunnissa ja mitä tahansa olen voinut. Te kaikki tiedätte sen. Ja minulla on taakka sydämelläni. Minä saatoin mennä tänne ja tulla takaisin Arizonaan. Ja Hän saattaa käskää minun tehdä jotakin, ja minä menen ja teen sen, ja on näyttänyt siltä kuin herätys olisi ohitse. Enkä voinut kuin ihmetellä mitä oli tapahtumassa. Sydämessäni olen tehnyt parannusta. Minä sanon: “Herra, jos olen tehnyt jotakin, niin sano se minulle, ja minä tulen korjaamaan sen.” Olen ollut niin taakoitettu koko ajan, ja se on kauhistuttava tunne. Minulla ei voinut olla voittoa, jota halusin.

¹⁶⁶ Hän on tehnyt monia suuria asioita ja näyttänyt, jonka todistajia te kaikki olette, olen tullut ja kertonut teille siitä, ja lehdet ovat

Mooseksella oli Jumalan Sana. Ei väliä kuinka monta keihästä tai vankiluolaa faaraolla oli, tai kuinka monta tiiltä täytyi valmistaa. Mooseksella oli Sana Ja niinpä he lähtivät korpivaellukselle.

¹⁰⁷ Siellä oli eräs mies, Daatan. joka sanoi: “Mooses ottaa liian paljon itsellensä. Me olemme kaikki pyhiä ihmisiä, joten meidän kaikkien tulisi kyetä tekemään, mitä Mooses teki.” Ja Mooses sanoi: “Jumala, mitä tehdä tämän kanssa?”

¹⁰⁸ Jumala sanoi: “Erota itsesi, mene pois heidän luotaan.” Ja Hän avasi maan ja nielaisi Daatanin ja hänen ryhmänsä.

¹⁰⁹ Hän erotti Valon pimeydestä vahvistamalla Sanansa. Hän on sama Jumala tänäänkin.

¹¹⁰ Nyt lopettaessani, minä kerroin teille eilen illalla siitä kuinka ensi kertaa tulin tänne. Eikä tämä ole henkilökohtaista. Jos te ajattelette niin, niin olkaa hyvät ja vetäkää verhot sydämenne eteen. Minä sanon tämän ihmisille, jotka uskovat.

¹¹¹ Minulle puhuttiin ja kerrottiin tarkalleen, mitä asioita tulisi tapahtumaan, kautta ajan, ja te olette kaikki sen todistajia, niin kuin te olitte todistajia eilen illalla. Erottamisesta alkaen, ja kuinka tulisi olemaan jäljittelyä, ja kaikkea tapahtuisi.

¹¹² Mutta viimeiseksi erään suuren asian tuli tapahtua. Me olemme odottaneet sitä vuosi kausia. Ja me kaikki tiedämme, milloin se tapahtui ensimmäisen kerran, kun luontokappaleita tuli olemassaoloon kolmannen kerran, ja sitten neljännen kerran. Ja eilen illalla kerroin teille siitä, kun se tapahtui viidennen kerran.

¹¹³ Ja se odottaa tätä Kirkkojen maailmanneuvostoa, kun se liittyy yhteen, ja protestanttien. Jos minä puhun sunnuntaiaamuna, niin se on, mistä haluan puhua. Ja sitten, kun tämä kaikki tulee yhteen, silloin Jumalan Henki aina kohottaa varustuksen sitä vastaan. Täällä istuu mies tänä iltana, joka on tämän todistaja.

¹¹⁴ Olin jokin aika sitten, viime syksynä Coloradossa. Menen sinne metsästelemään. Ja tavallisesti menen sinne hääpäivänäni. Kun vaimoni ja minä menimme naimisiin, niin minä olin työskennellyt ja säästänyt vähän rahaa leivinjauherasiaan. Ja minulla ei ollut tarpeeksi mennäkseni häämatkalle ja mennäkseni metsästämään, niinpä minä sekoitin ne yhteen, ja vein hänet häämatkalle metsästämään. Ja siitä asti, minä

sanon sen omaksi häpeäkseni, minä en ole koskaan ollut kotona hänen kanssaan hääpäivänämme. Minä olin Coloradossa.

¹¹⁵ Eilen illalla näin kaksi tai kolme sananpalvelijaa täällä, jotka olivat kanssani siellä leirissä, jonne olin tullut Alaskasta, metsästääkseni heidän kanssaan. Ne olivat Martinin pojat, ja he olivat täällä eilen illalla. Ja sitten eräs toinen pikku kaveri, unohdin hänen nimensä, istuen... Olitko sinä myös siellä, poikaseni? Niin se oli. Ja ehkä... Onko veli Palmer täällä? Ja me olimme siellä vuorilla, ja minä olen opas Coloradossa. Minä olen metsästellyt siellä vuosikausia.

¹¹⁶ Ja aina, kun hääpäivämme aika, 23. lokakuuta, tulee... Siellä Adirondakin vuorilla on pieni paikka, jonne vein vaimoni häämatkalle. Ja tämä paikka näyttää siltä, vain sillä erotuksella, että täällä kasvaa haapoja ja siellä oli koivuja. Ja minä kävelen sinne ulos 23. päivänä, johonkin aikaan tuona päivänä, ja otan pois hattuni ja kiitin Herraa hyvästä ja uskollisesta vaimosta, joka on ollut uskollinen ja ystävällinen minulle kautta näiden vuosien, ja auttanut minua, minun mennessäni saarnaamaan Evankeliumia.

¹¹⁷ Ja Coloradossa on ollut hirvittävän kuivaa tänä vuonna, niin kuin se on ollut kautta koko maan. Ja oletan, että siellä oli noin sata miestä meidän edellämme, yläpuolellamme olevissa leireissä. Ja he olivat ammuskelleet siellä neljä tai viisi päivää. Ja minä olin ampunut saksanhirven, joita olen metsästellyt vuosikausia. Mutta sitten laskeutui sumu, enkä nähnyt sitä, enkä voinut löytää sitä. Ja olin etsiskellyt sitä tuona päivänä.

¹¹⁸ Ja seuraavaksi päiväksi radio oli luvannut: "Lumimyrskyn tulevan, joka voisi kaataa kaksikymmentä jalkaa lunta näille vuorille yli yön."

¹¹⁹ Niinpä minä sanoin veljille... Martinin pojat olivat siellä myös; ja minä kutsuin heidät sisälle ja sanoin: "Veljet, te kuulitte, mitä uutisissa sanottiin. Nyt, jos te haluatte päästä ulos, on teidän parasta mennä juuri nyt, koska muuten se tulee olemaan liian myöhäistä. Te voitte joutua olemaan täällä viikon. Ja minun tulisi mennä, koska seuraavana maanantaina minulla on kokous Täyden Evankeliumin Liikemiesten kanssa Tucsonissa. Joka tapauksessa tehkää valintanne. Jos te haluatte jäädä, niin minä tulen jäämään tänne teidän kanssanne, koska olen oppaanne."

Ja jokainen heistä äänesti: "Me tulemme jäämään tänne."

¹⁵⁰ Aloin laskeutumaan alas vuorelta, tuon kuuman auringon kuivatessa lumen pois kaikkialta, ja paitani höyrytessä. Vain hetki tai kaksi sitten se oli erilaista. Ja aloin kävellä alas vuorelta. Ja sitten minä kuulin Äänen sanovan: "Miksi et kävele Minun kanssani?"

¹⁵¹ Minä sanoin: "Herra, se on suurin etuoikeus, mitä minulla koskaan on ollut." Minä käännyin ja lähdin alaspäin erästä suurta peurapolkua, alaspäin kautta neitseellisen metsän.

¹⁵² Ja minä ajattelin: "Hyvä on, minä kävelen alas tuohon suuntaan, sinne missä minä aina muistan vaimoani Medaa." Ja olin kävelemässä siellä noin puoli- tai kolme neljäsosaa tuntia myöhemmin. Lumi, oli kaikki kuivanut ja mennyt.

¹⁵³ Ja minä aloin ajatella: "Ihmettelenpä miksi vaimoni ei ole koskaan sanonut mitään minun menemisestäni. Muistan kuinka ensimmäisellä kerralla vein hänet sinne, ja autoin häntä niiden runkojen ylitse, silloin, kun menimme naimisiin."

¹⁵⁴ Ja minä sanoin: "Nyt hän on harmaantunut." Jatkoin eteenpäin harmaa parta kasvoillani, harmaata ja mustaa sekaisin, ja ajattelin: "Bill, sinulla ei ole enää paljon pidemmälti. Sinä olet tulossa vanhaksi."

¹⁵⁵ Ja minä aloin liikkua eteenpäin ja katsoin ylös. Näytti kuin voisin nähdä hänet siellä edessäni, käsivarret ojennettuina, yhä mustatukkaisena.

¹⁵⁶ Riiputin päätäni alaspäin, olin tulossa ylös erääseen pieneen paikkaan, jossa on haapoja, ja siellä oli pieni oksanhaara... ja minä nojasin pääni tuota oksaa vasten, tällä tavalla. Ja minä seisoin siellä ja itkin. Voin kuulla jonkin panevan: "Tip, tip, tip." Katsoin alas, ja se oli vesi, joka tuli silmistäni, juosten partani lävitse, ja putosi noille kuiville lehdille, jossa noin kolmekymmentä minuuttia aikaisemmin oli ollut tuuma lunta, ja oli ollut lumimyrsky.

¹⁵⁷ Kun tulin alas vuorilta, neljä päivää myöhemmin; eikä ollut ollut yhtä pilveä taivaalla, neljään päivään. Tulin sisälle, ja minä sanoin tuolle bensiiniaseman miehelle: "On ollut kovasti kuivaa, eikö vain?"

¹⁵⁸ "Kyllä", hän sanoi, "mutta tiedätkö, että oudoin asia oli. se, että meille oli ennustettu myrsky muutama päivä sitten; ja tiedätkö, se lakkasi kokonaan, aivan yhtäkkiä."

vasten, ettei se sumuuntuisi, vaan pitääkseni sumun ja räntälumen poissa siitä. Ja minä istuin alas erään puun alle.

¹⁴⁰ Ja istuin siellä. Minä ajattelin: “No niin, miksi Hän haluaisi minun tulevan tänne ylös? Epäilen kovasti voinko löytää tietäni takaisin -- on tulossa niin kauhistuttava ilma.” Voin nähdä noin viidentoista jalan päähän ja tuskin sitäkään, ja joskus vain noin viisi jalkaa, tullen pahemmaksi koko ajan. Minä ajattelin: “Hyvä on, Hän sanoi, että tulisin takaisin, kaikki mitä tiedän tehdä, on istua tässä.” Ja, sillä hetkellä oli maassa noin kaksi tuumaa lunta. Sitä oli jatkunut noin kaksi- tai kolmekymmentä minuuttia. Ja se puhalsi niin voimakkaasti, se myös puhalsi sitä pois. Ja minä vain istuin siellä hetken.

¹⁴¹ Minä kuulin Äänen, ja se sanoi: “Minä olen Taivaan Jumala, joka loi taivaat ja maan.”

¹⁴² Nykäisin pois lakkini ja istuin vain liikahtamatta. Ja minä kuuntelin ja ajattelin: “Tuo ei ollut tuuli.” Oi, se todella puhalsi ja piti ääntä.

¹⁴³ Ja minä kuulin Sen jälleen. Se sanoi: “Minä olen tuo Yksi, joka tyynnytti tuulet meren yllä. Minä olen tuo Yksi, Luoja. Minä loin oravat sinun läsnäolossasi. Minä tein nämä asiat.”

¹⁴⁴ Minä sanoin: “Kyllä, Herra, minä uskon Sinua.” Hän sanoi: “Nouse jaloillesi.” Minä nousin seisomaan. Hän sanoi: “Nyt puhu myrskylle. Se tulee tekemään, mitä sinä käsket sen tehdä.”

¹⁴⁵ No niin, se on totta. Kun kohtaan teidät tuomiolla, minun on vastattava kaikesta tästä.

¹⁴⁶ Minä ajattelin... Sanoin: “Myrsky, mene omaan paikkaasi; taukoa. Ja aurinko, paista normaalisti neljä päivää.”

¹⁴⁷ Ja tuskin olin sanonut sen, kun tuisku ja rakeet, jotka olivat melkein puhaltaa minut alas, lakkasivat! Ja parissa hetkessä aurinko paistoi lävitse minun päälleni. Katsoin alas vuorta, ja voin nähdä itätuulen tulevan. Se oli tuullut lännestä. Ja itätuuli tuli täältäpäin, ja voin nähdä kuinka pilvet salaperäisesti... Minne ne menivät, sitä en tiedä.

¹⁴⁸ Seisoin siellä muutaman hetken, kyynelten valuessa alas partani lävitse, minä ajattelin: “Jumala, minä en tiedä mitä tehdä.”

¹⁴⁹ Ja sitten ajattelin: “Uskon, että veljet ovat kaikki takaisin teltalla. Ja aurinko paistaa kaikkialla.”

¹²⁰ Martinin pojilla oli korkeanopeuksinen kuorma-auto, ja heillä kaikilla... Meillä oli muutama ylimääräinen saksanhirvi siellä. Ja me annoimme ne Martinin pojille ja heille ja he lähtivät pois, koska muuten he eivät olisi päässeet pois sieltä, siinä kaikki. Ja he istuvat täällä todistajina tänä iltana.

¹²¹ Eikä satanut lunta tuona päivänä, jona he lähtivät. Minä sanoin: “Minä tulen soittamaan vaimolleni, ja kertomaan hänelle kuinka kiitollinen olen siitä, että hän on ollut mukava vaimo ja kaikkea. Se oli hänen hääpäivänsä. Ja sitten huomenna menemme sinne ylös, jos voimme päästä sinne ennen lumentuloa.”

¹²² Ja niinpä menin sisälle, mutta en voinut soittaa hänelle. Tulin takaisin. Jokainen kaupungissa oli valmistautumassa suurta lumimyrskyä varten. Ja sanomalehdet sanoivat, että voisi sataa kaksikymmentä jalkaa lunta Coloradossa tuona yönä.

¹²³ Veli Tom Simpson on läsnä täällä jossakin, tai ainakin pitäisi olla. Hän oli matkalla alas Kanadasta... Sanottiin: “Kiertäkää Coloradon ympäri! Suuri lumimyrsky!” Oletko täällä veli Simpson? Missä olet? Kyllä, hän istuu aivan täällä takana. Ja he käskivät häntä kulkemaan Coloradon ympäri, koska suuri lumimyrsky oli tulossa.

¹²⁴ Niinpä minä kerroin sisar... veli Evansin vaimolle. En usko veli Evansin olevan täällä tänä iltana, ellei hän ole juuri tullut sisälle. Oletko täällä veli Evans? En usko, että hän on ehtinyt vielä tänne, vaikka hän tuleekin olemaan täällä konferenssissa. Niinpä minä soitin hänen vaimollensa, koska en tavoittanut omaa vaimoani, joka oli mennyt kaupolle. Minä sanoin: “Kerro vaimolleni, että hän sanoo veli Tony Stromeille, joka oli tuon Liikemiesten osaston presidentti, että jos minä en ole siellä sunnuntaina, niin hankkisi toisen puhujan valmiiksi, koska minulle ei ehkä ole mahdollista päästä täältä ulos, koska olen näiden miesten kanssa.”

¹²⁵ Sitten mitä tapahtui? Tuona yönä ei satanut lunta. Seuraavana aamuna pilvet olivat todella matalalla ja vihaisen näköiset. Minä sanoin: “No niin, veljet, minä olen monia vuosia paimentanut täällä karjaa ja ollut oppaana. Ensimmäisen pienen sateen alkaessa, juoskaa leirille niin nopeasti kuin voitte, koska olen nähnyt aikoja, jolloin viidessätoista minuutissa te ette voi nähdä kättänne edessänne, ehkä kahden tai kolmen päivän aikana, lumimyrskyn vuoksi.” Se on 9000 jalkaa

korkealla siellä. Ja minä sanoin: “Jos te olette lumimyrskyssä ja joudutte eksyksiin, niin te tulette kuolemaan täällä vuorilla. Menkäämme nyt ulos...” Minä asetin kunkin miehen paikalleen ja menin huipun ylitse. Ja minä sanoin: “Älkää odottako minua tulevaksi. Kiirehtikää vain niin nopeasti kuin voitte; heti, kun se alkaa, heti, kun alkaa sataa, rynnätkää leirille, koska muuten te ette löydä tietänne takaisin.” He sanoivat, että he tulisivat tekemään niin.

¹²⁶ Minä kiipesin korkealle, kojoottien huutaessa kaikkialla. Minä tiesin, että ilma tulisi muuttumaan. Sitten yhtäkkiä suuri tuulenpuuska tuli, ja alkoi sataa lumiräntää. Minä sanoin: “Arvelen, että jokainen on menossa takaisin.”

¹²⁷ Minä seisoin siellä katselemassa ympärilleni, ja ajattelin: “Toivoisinpa voivani löytää tuon saksanhirven ennen kuin menen takaisin, koska lumi tulee peittämään sen nyt, emmekä me löydä sitä ennen kevättä.” Niinpä minä ajattelin: “Minä olen metsästänyt niin kovasti saadakseni sen, ja se oli ensimmäinen, jonka koskaan olen antanut mennä sillä tavalla, siitä asti, kun olen omistanut tämän pienen kiväärin, jonka kanssa olen ampunut viisikymmentä viisi päätä metsänriistaa.” Ja minä ajattelin: “En pidä siitä, että se pääsee pois sillä tavalla.”

¹²⁸ Ja hetkessä valtavan suuret lumihuutaleet alkoivat sataa, ja tuuli alkoi puhaltaa, niin että tuskin näin kuinka päästä pois sieltä huipulta. Ja minä tiesin seurata tätä harjannetta. Ja, jos menin alas ja osuin joelle, niin seuraisin sitä kunnes tulisin eräälle pienelle jalankulkusillalle, ja sieltä minä voisin tunnustelemalla löytää tieni ylös teltoille. Sillä tavalla te voitte selviytyä siitä. Ja niinpä minä ajattelin: “Ja, jos menen toista tai toista kautta, niin siinä kaikki. Sinua ei tulla koskaan löytämään. Sinä tulet kuolemaan sinne.”

¹²⁹ Niinpä minä lähdin takaisin alas vuorelta, ja olin tullut alaspäin kolme tai neljäsataa metriä sieltä missä olin ollut.

¹³⁰ No niin, tämä kuulostaa oudolta, mutta minulla on Raamattu edessäni, ja taivaallinen Isä todistaa puolestani. Minä melkein juoksin, yrittäessäni päästä pois sieltä. Tuuli puhalsi voimakkaasti ja voin nähdä vain noin kaksikymmentä jalkaa eteeni siellä tiheikössä, jossa olin, puiden huojuessa ja tuulen puhaltaessa. Ja Ääni sanoi: “Pysähdy! Mene takaisin sinne mistä tulet.”

¹³¹ Minä pysähdyin ja ajattelin: “Ehkä se oli vain tuulen ääni.” Minä en ajatellut mitään sellaista. Ja minä odotin hetken.

¹³² Ja yksi pojista oli valmistanut minulle voileivän, ja minä otin sen esiin. Ja se oli todellinen voileipä. Oli satanut ja minä olin hikoillut, ja se oli vain möykky leipää, jossa oli vähän lihaa jossakin. Mutta minä olin vähän nälkäinen, joten minä söin sen joka tapauksessa. Ja minä seisoin siellä ja olin haudannut tuon pienen paperinpalan, niin että... Eläimet näkevät nuo asiat, kaiken mikä kuuluu sivilisaatioon, ja ne pelkäävät niitä.

¹³³ Niinpä seisoin siellä hetken ja ajattelin: “No niin, hyvä on, minä jatkan matkaani.”

¹³⁴ Lähdin liikkeelle. Ja aivan yhtä selvästi kuin te kuulette minun ääneni, Jokin sanoi: “Käänny ja mene takaisin sinne mistä tulet.”

¹³⁵ Kuinka se voisi olla, että Jumala käskisi minun kävellä tuohon kuoleman ansaan? Seisoin siellä minuutin ja ajattelin: “Se on tuo Yksi, joka sanoi minulle noista oravista.”

¹³⁶ Sama Yksi, josta kerroin teille eilen illalla, koskien vaimoani; vain ääni, vain ihmisääni. Tuo sama Yksi, joka käski minua ollessani pieni poika, etten koskaan ryypäisi tai tupakoisi, ja että nämä asiat tulisivat olemaan viimeisissä päivissä. Ja minä kerron tämän Raamattu sydämeni päällä... Mitä se minua hyödyttäisi kertoa teille jotakin väärää, ja tietäen, että lähettäisin oman sieluni helvettiin? Se on totta. Se on epätavallista, mutta se on totta.

¹³⁷ “Hyvä on”, minä ajattelin, “minä tiedän tarpeeksi totellakseni tuota Ääntä. Hänellä on jokin syy minun mennä sinne ylös. Ehkä se on minun aikani mennä.”

¹³⁸ Niinpä minä käännyin ja vaelsin takaisin sinne mistä lähdin, korkealle ylös, ehkä kolme neljäsataa metriä vuorta ylös sillä tavalla. Se oli niin tiheätä siellä silloin, etten voinut nähdä mitään. Tuuli puhalsi ja puut huojuivat...

¹³⁹ Ja minä otin esiin kiväärini, minulla oli ylläni punainen paita ja punainen lippalakki, ja laitoin kiväärini, ja suojasin sitä niin, ettei kiikari sumuuntuisi, koska karhut ja muut liikkuvat tuollaisina aikoina, niin kuin vuorileijonatkin. Ja, jos tulisin vastakkain yhden kanssa kiikari kokonaan sumuisena... Ja minä pidin sitä tällä tavalla ylhäällä, en itseäni